

استانکزی:

اشرف غنی در برابر صلح سنگ اندازی می‌کند

اطلاعات روز: شیرمحمدعباس استانکزی، معاون سیاسی دفتر طالبان در قطر می‌گوید که حکومت افغانستان به رهبری محمد اشرف غنی...

صفحه ۲

خبرهای زمستانی میهن | طنز

صفحه ۳

رقابت بهترین گلزنان اروپا در نقطه اوج

کفش طلای اروپا؛

لواندوفسکی، رونالدو یا مسی؟

صفحه ۷

روایت ساکنان «بام دنیا»

از دهخوری با مرگ و گرسنگی

تلاش گروه ۲۲ نفری ساکنان ولسوالی واخان بدخشان در پایتخت برای دریافت کمک

صفحه ۸

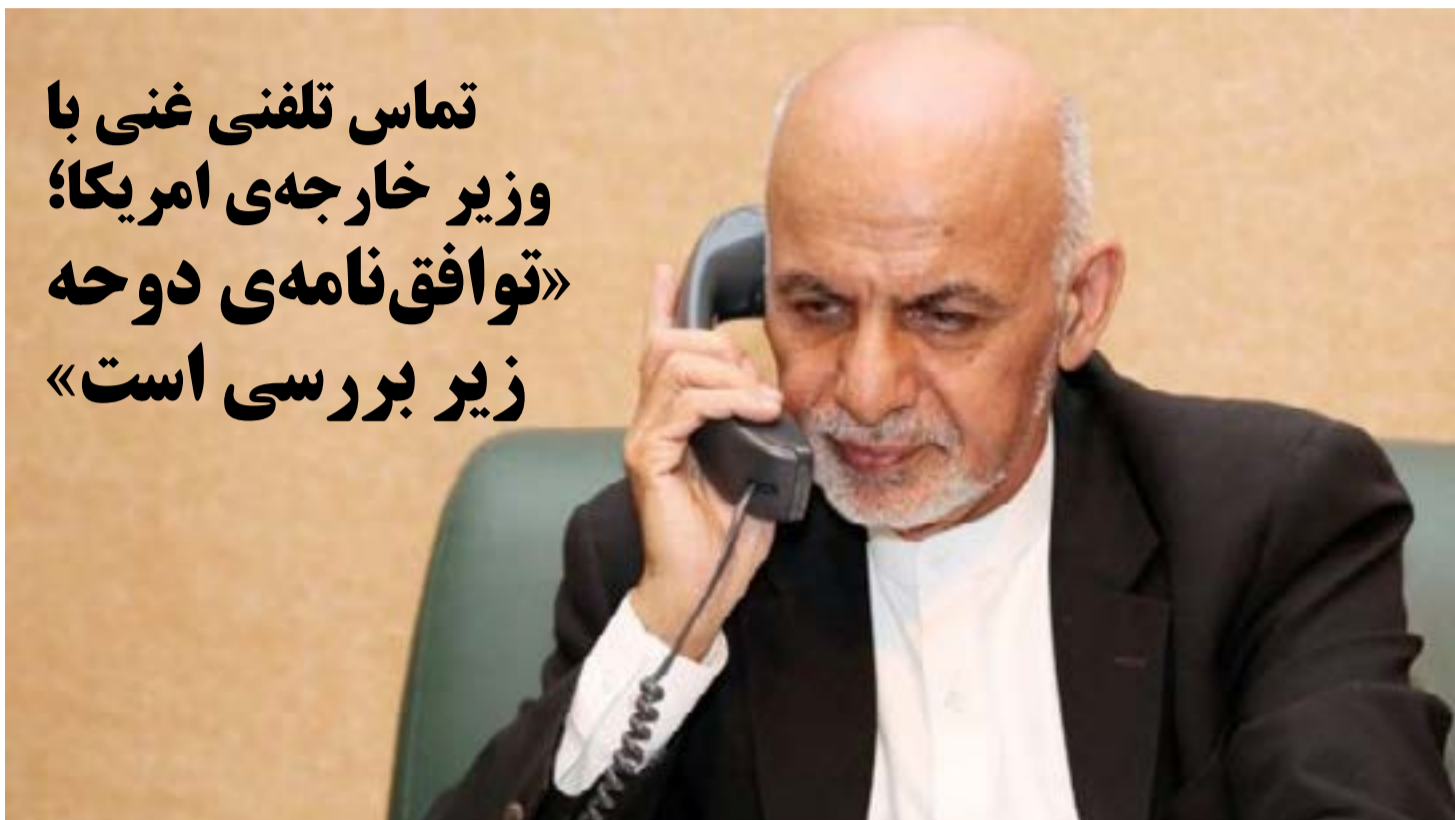
یادداشت روز

دُم خروس را باور کنیم یا قسم حضرت عباس را؟

طالبان در تازه‌ترین موضع خود گفته‌اند که اگر اشرف غنی از قدرت کنار رود، آن‌ها حاضرند با حکومت جدید کار کنند. شیرمحمد عباس استانکزی، معاون هیأت مذاکره‌کننده طالبان که به روسیه سفر کرده گفته است که اشرف غنی در برابر صلح سنگ اندازی می‌کند. استانکزی گفته است که حکومت افغانستان به رهبری اشرف غنی صلاحیت اجرایی ندارد و با سنگ اندازی‌ها، نمی‌خواهد که صلح در کشور تأمین شود. به گفته‌ی او، در صورتی که اشرف غنی سر از امروز از جنگ دست بردارد و اعلام کند که استعفا می‌کند و برای صلح قربانی می‌دهد، طالبان نیز حاضر است برای یک حکومت جدید مذاکره کند. این مقام طالبان دو ادعای غیرواقع‌بینانه دیگری نیز مطرح کرده و مدعی شده است که حکومت افغانستان به رهبری اشرف غنی جنگ را در برابر طالبان شدت بخشیده و می‌خواهد به جهانیان نشان بدهد که در افغانستان جنگ جریان دارد و نیروهای خارجی نیز نباید این کشور را ترک کنند. همچنان طالبان در یک شگرد تازه گفته است که هیأت مذاکره‌کننده طالبان از جانب افغانستان از صلاحیت لازم برخوردار نیست...

۲

تماس تلفنی غنی با وزیر خارجهی امریکا؛ «توافق‌نامه‌ی دوحه زیر بررسی است»

صفحه ۲

شمار مریضان کووید ۱۹ در افغانستان از مرز ۵۵ هزار نفر گذشت

اطلاعات روز: وزارت صحت عامه‌ی کشور می‌گوید که در بیست و چهار ساعت گذشته ۱۷۹۰ نمونه‌ی مشکوک به ویروس کرونا را تست کرده است که نتایج آزمایش ۶۹ نمونه‌ی آن مثبت...

صفحه ۲

مردی در هرات به اتهام قتل پدر و پدرزنش بازداشت شد

صفحه ۲

تحلیل

انتظار در دوحه، بازنگری در واشنگتن

تعطیلی و انتظار اعلام‌نشده به سر می‌برد و هیچ تحرک جدی در روند وجود ندارد. نه تنها هیچ جلسه‌ی جدی میان دو طرف برگزار نشده است که چند اعلامیه و موضع اعتراضی با ادبیات نسبتاً تند از سوی طرف‌های دخیل در روند، فضا را تا حدی ملتهب کرده است. سه روز پیش، نادر نادری، عضو هیأت مذاکره‌کننده‌ی دولت افغانستان و سخن‌گوی | صفحه ۴

ترجمه

افغانستان معدن‌کار می‌طلبد، چین جاسوس فرستاد

ماه دسامبر سال گذشته بازداشت حلقه‌ی جاسوسی چین در کابل حکومت افغانستان را بر آن داشت تا به دنبال ارزیابی روابط خود با همسایه‌ی شرقی‌اش، این غول تشنه‌ی منابع برآید. مقامات حکومت افغانستان می‌گویند که این کشور قراردادهای نفت و گاز با | صفحه ۵

۳۱۰ سکه با قدامت تاریخی پیش از ۱۰۰ سال در هرات کشف شد

صفحه ۲

تحلیل

آیا فرهنگ صلح در جامعه ما شکل گرفته است؟

دیگرستیزی و هراس از دیگری یکی از زوایای پنهان تولید خشونت در افغانستان است. ما همه روزه آن را در صورت‌بندی‌های مختلف اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و امر روزمره مشاهده می‌کنیم. هراس از دیگری را در فرایند استخدام در یک اداره دولتی تجربه می‌کنیم. در پیاده‌روهای خیابان‌ها و درون یک تاکسی ممکن است با آن مواجه شویم. کسی که چهره‌اش با ما فرق می‌کند، لباسش متفاوت است و با لهجه‌ای متفاوت از ما سخن می‌گوید، برای ما دیگری است. احساس ما نسبت به دیگری رازآلود و توأم با ترس است. کافی است به نقشه ذهنی افراد و پراکندگی جمعیت در افغانستان مراجعه کنید، به‌وضوح این دیگری در جغرافیای ژئوپولیتیک ما قابل مشاهده است. توزیع فضایی جمعیت در مناطق شهری و روستایی ما بیانگر کنش ما با مسأله دیگری است. عوامل دیگرستیزی فراوان است که به مرور در بستر مناسبات اجتماعی، تاریخی...

۳

بسته‌های ویژه اینترنتی برای
بلاک‌های رهپیشی و خانه‌های انفرادی

ادامه‌یادداشت‌روز

موضع طالبان در ظاهر امر دندان‌گیر و جذاب به‌نظر می‌رسد. به‌ویژه برای مخالفان سیاسی غنی و حامیان صلح. اما در این یک جمله، یک چال خطرناک نهفته است و آن جابجایی هدف پنهان طالبان با طعمه‌ای است که انداخته شده است. صلح طعمه است و استعفای رییس‌جمهور، انقطاع سیاسی و کنارزده‌شدن زعیم حکومت و سرقومندان اعلا، غایت پنهان طالبان. به فرض، در پی استعفای غنی که به کنارزده‌شدن زعیم و سرقومندان اعلا منجر می‌شود، چه تضمینی وجود دارد که طالب از میان مصالحه (تقسیم قدرت) و غلبه‌ی نظامی (تصاحب و انحصار قدرت)، آن‌قدر حسن‌نیت و شرافت پیشه کند که اولی را انتخاب کند درحالی‌که رؤیای دست‌یابی به دومی را در سر می‌پروراند.

طالب اول صلح کند بعد استعفای غنی روی میز قرار بگیرد. چیدمان باید این‌گونه باشد. در نبود اطمینان، شفافیت در پروسه و بازدارنده‌هایی که دوام خشونت و نظامی‌گری طالب را عقیم می‌کند، سخن گفتن از برکناری یا استعفای غنی، خالی‌کردن زیر پای مردم افغانستان است. اگر پروسه به پیش رود، ضمانت‌های مطمئن و اجرایی برای عبور از نظامی‌گری به حل سیاسی منازعه خلق و گزینه‌ی جنگ عقیم شده باشد، استعفای غنی (اگر مانع باشد) یک ضرورت است. آن وقت فرد نباید مانع روند باشد.

اما دو ادعای دیگر طالبان مطلقاً نادرست است. هیأتی که در دوحه از طرف افغانستان مذاکره می‌کند، نمایندگی از مردم افغانستان می‌کند و تا کنون حرف دل شهروندان افغانستان را گفته و خواست آن‌ها را انعکاس داده است. در واقع آن‌چیزی که باعث شد برخلاف انتظار طالبان هیأت مذاکراتی افغانستان تمام‌قد در برابر طالبان از موضع قدرت ظاهر شود که براینند آن دشوارشدن مذاکرات برای به کرسی‌نشاندن خواست این گروه شده، مسأله‌ی صلاحیت هیأت افغانستان نیست؛ بلکه مسأله‌ی اصلی خواست شهروندان افغانستان و حفظ دست‌آورد‌های دو دهه‌ی گذشته است. طالبان با فرافکنی به دنبال لاپوشانی این واقعیت است. از طرف دیگر، ادعای که گویا جانب افغانستان جنگ را شدت بخشیده یک دروغ شاخدار است. از دو سال که مذاکرات جدی شده و در نهایت گفت‌وگوهای بین‌افغانی شروع شده، گروه طالبان به تمام درخواست‌های از طرف هر جناح و نهادی که بوده برای کاهش خشونت و آتش‌بس جواب رد داده است. طالبان جنگ را شدت بخشیده و بیشتر از آنچه در میز مذاکرات همت گذاشته، در میدان جنگ توجه کرده است. گزارش نهادهای بی‌طرف مؤید این است که طالبان بانی شدت جنگ است. هنوز برای طالبان جنگ اهمیت بیشتری دارد تا مذاکرات.

طالبان در توافق خود با امریکا نیز پایبند نمانده است. پنتاگون به‌تازگی گفته‌ است که طالبان به تعهدات خود در توافق صلح عمل نمی‌کند. از جمله کاهش خشونت و قطع روابط با القاعده دو مسأله‌ی بسیار جدی است که طالبان به آن متعهد نبوده است. اگر دو سال گذشته مرور شود، مهم‌ترین چیزی که صلح را خدشه‌دار کرده جنگ‌طلبی طالبان است.

وقت طالبان از آغاز برای پیشرفت مذاکرات همکاری لازم را نکرده، استراتژی جنگ‌طلبی را کنار نگذاشته، هنوز دل‌بسته‌ی جنگ است و در میز مذاکره کارتی به غیر از خشونت ندارند چگونه طرف مقابل را به جنگ‌افروزی متهم می‌کند. همچنان وقتی آشکارا رهبران این گروه برای مصلحت به کشور دیگری سفر می‌کنند، چگونه هیأت مذاکراتی جانب را به بی‌صلاحیتی متهم می‌کنند. از این‌رو، دم خروس را باور کنیم یا قسم حضرت عباس را.

اطلاعات روز: وزارت صحت عامه‌ی کشور می‌گوید که در بیست‌وچهار ساعت گذشته ۱۷۹۰ نمونه‌ی مشکوک به ویروس کرونا را تست کرده است که نتایج آزمایش ۶۹ نمونه‌ی آن مثبت تشخیص شده است.

این تعداد موارد مثبت کرونا در ولایت‌های کابل، هرات، قندهار، بلخ، ننگرهار، پکتیا، بغلان، قندوز، میدان‌وردک، بدخشان، کاپیسا، لغمان، خوست، ارزگان و سرپل به ثبت رسیده است.

با ثبت این رویدادها، شمار مجموعی مبتلایان به ویروس کرونا در افغانستان از نخستین

شمار مریضان کووید۱۹ در افغانستان از مرز ۵۵ هزار نفر گذشت

روز شیوع این ویروس تاکنون به ۵۵ هزار و هشت نفر رسیده است.

براساس معلومات وزارت صحت عامه، در بیست‌وچهار ساعت گذشته یک مورد مرگ ناشی از کرونا در ولایت کابل به ثبت رسیده است.

شمار مجموعی فوتی‌های ناشی از مریضی کووید۱۹ در افغانستان تا دیروز به دوهزار و ۴۰۰ نفر رسیده است. همچنان، در یک شبانه‌روز گذشته ۲۳ مریض کووید۱۹ در ولایت‌های کابل، قندهار، بلخ، پکتیا و بدخشان بهبود یافته‌اند. به این ترتیب، شمار بهبودیافتگان ویروس کرونا در کشور به ۴۷ هزار و ۶۰۶ نفر افزایش یافته است.

تماس تلفنی غنی با وزیر خارجه‌ی امریکا؛ «توافق‌نامه‌ی دوحه زیر بررسی است»

او همچنان گفته بود که واشنگتن می‌خواهد ببیند که آیا طالبان به تعهداتش در قبال قطع ارتباط با گروه‌های تروریستی، کاهش خشونت در افغانستان و مذاکرات معنی‌دار با دولت افغانستان و دیگر طرف‌های دخیل پایبند بوده یا خیر. توافق‌نامه‌ی دوحه در دهم حوت سال گذشته‌ی خورشیدی توسط زلمی خلیل‌زاد نماینده‌ی ویژه‌ی امریکا در امور صلح افغانستان و ملا عبدالغنی برادر معاون سیاسی و رییس دفتر طالبان در قطر به امضا رسید.

براساس این توافق‌نامه، امریکا تعهد سپرده است که تمام نیروهایش را تا ماه می سال جاری میلادی (۲۰۲۱) از افغانستان خارج می‌کند. در مقابل، طالبان نیز تعهد سپرده‌اند که به هیچ گروهی اجازه‌ی استفاده از خاک افغانستان علیه کشورهای دیگر را نمی‌دهند.

پنتاگون: طالبان به وعده‌هایش عمل نکرده‌اند

در همین حال، جان کربی، سخن‌گوی وزارت دفاع امریکا (پنتاگون) دو روز پیش گفته است که طالبان به وعده‌هایش در توافق‌نامه‌ی دوحه عمل نکرده، خشونت‌ها را کاهش نداده و رابط با القاعده را قطع نکرده است.

او افزوده است که امریکا به خروج کامل نیروهایش از افغانستان متعهد است، اما

خبرهای داخلی

اطلاعات روز: ارگ ریاست‌جمهوری کشور از تماس تلفنی رییس‌جمهور اشرف غنی با آنتونی بلینکن، وزیر خارجه‌ی ایالات متحده‌ی امریکا خبر داده است.

در خبرنامه‌ای ارگ آمده است که این تماس تلفنی شام دو روز پیش (پنج‌شنبه، ۹ دلو) انجام شده و دو طرف در مورد رواط میان دو کشور و پیشرفت‌های اخیر در روند صلح افغانستان بحث و گفت‌وگو کرده‌اند.

وزارت خارجه‌ی امریکا در بیانیه‌ای گفته است که آنتونی بلینکن در این تماس تلفنی به رییس‌جمهور غنی گفته است که واشنگتن در حال بررسی توافق سال گذشته‌ی امریکا و طالبان است.

براساس این بیانیه، وزیر خارجه‌ی امریکا بر حمایت قاطعانه‌ی دیپلماتیک کشورش از روند صلح با تمرکز بر دست‌یافتن به یک راه حل سیاسی دوامدار و عادلانه و همچنان آتش‌بس دائمی و جامع که به نفع تمام مردم افغانستان باشد، تأکید کرده است.

او در عین حال ابراز امیدواری کرده است که تمام رهبران افغانستان از فرصت تاریخی پیش‌آمده برای صلح حمایت و پیشرفت‌های دو دهه‌ی اخیر در زمینه‌های حقوق بشر، آزادی‌های مدنی و نقش زنان در جامعه افغانستان را حفظ کنند.

وزیر خارجه‌ی امریکا تعهد کرده است که برای تعیین یک استراتژی دسته‌جمعی

اطلاعات روز - هرات: مسئولان در ریاست اطلاعات و فرهنگ هرات از کشف ۳۱۰ سکه با قدامت بیش از صد سال در این ولایت خبر می‌دهند.

جاوید ضرغام، آمر فرهنگ و هنر ریاست اطلاعات و فرهنگ هرات دیروز (جمعه، ۱۰ دلو) در صحبت با اطلاعات روز گفت این تعداد سکه هفته‌ی گذشته در نتیجه‌ی حفر ستون‌های یک خانه‌ی قدیمی در ساحه‌ی «دولت‌خانه» از مربوطات ناحیه اول شهرداری کشف شده است. آقای ضرغام همچنان گفت این سکه‌ها از نوع نقره می‌باشد

۳۱۰ سکه با قدامت تاریخی بیش از ۱۰۰ سال در هرات کشف شد

و به زمان شاهان قاجاری و معاصر کشور تعلق می‌گیرد.

آمر فرهنگ و هنر ریاست اطلاعات و فرهنگ هرات افزود که تعداد «۲۵۳» سکه مربوط به شاهان قاجاری (ناصرالدین‌شاه، مظفرالدین‌شاه، محمدعلی‌شاه و احمدشاه قاجار) می‌باشد. به گفته‌ی او، ۳۵ سکه به زمان عبدالرحمن خان و ۲۲ سکه‌ی دیگر نیز مربوط به دوره‌ی حبیب‌الله خان می‌شود.

ولایت هرات در غرب کشور یکی از ولایات دارای آثار باستانی زیاد می‌باشد.

استانکزی:

اشرف غنی در برابر صلح سنگ‌اندازی می‌کند

توافق‌نامه آزاد می‌شدند و به تعقیب آن مذاکرات بین‌افغانی نیز آغاز می‌شد. او اما گفت که زندانیان در زمان معین رها نشدند و حکومت اشرف غنی آغاز مذاکرات بین‌افغانی را شش ماه به تعویق انداخت. به گفته‌ی او، قرار بود که مذاکرات در دهم مارچ ۲۰۲۰ آغاز شود.

او همچنان گفت که مسئولان حکومت افغانستان در بیانات روزمره‌ی‌شان نیز به‌جای این که از صلح سخن بگویند، بیشتر بر جنگ متمرکز می‌شوند.

به گفته‌ی شیرمحمد عباس استانکزی، حکومت افغانستان به رهبری اشرف غنی جنگ را در برابر طالبان شدت بخشیده و می‌خواهد به جهانیان نشان بدهد که در افغانستان جنگ جریان دارد و نیروهای

اما همچنان گفت که هیأت طالبان با هیأت حکومت افغانستان روی تشکیل حکومت جدید اسلامی که جزء آجندای مذاکرات صلح است، رایزنی می‌کند.

استانکزی گفت که حکومت افغانستان به رهبری اشرف غنی صلاحیت اجرایی ندارد و با سنگ‌اندازی‌ها، نمی‌خواهد که صلح در کشور تأمین شود. به گفته‌ی او، در صورتی که اشرف غنی سر از امروز از جنگ دست بردارد و اعلام کند که استعفا می‌کند و به‌خاطر صلح قربانی می‌دهد، طالبان نیز حاضر است برای یک حکومت جدید مذاکره کند.

او استدلال کرد که براساس توافق‌نامه‌ی صلح امریکا و طالبان، تمام زندانیان این گروه باید طی یک ماه پس از امضای این

طالبان باید روابط خود با القاعده را قطع کنند و خشونت‌ها را نیز کاهش دهند.

سخن‌گوی پنتاگون همچنان گفته است: «اگر طالبان به تعهدات خود عمل نکنند و تروریزم را کنار نگذارند، حملات خشونت‌بار در برابر نیروهای امنیتی افغانستان را متوقف نکنند، بعید است که راهی برای مذاکره و راه حل نهایی وجود داشته باشد. البته ما هنوز هم به آن متعهد هستیم.»

گروه طالبان اما در اعلامیه‌ای این ادعای وزارت دفاع امریکا را رد کرده است. در اعلامیه‌ی طالبان آمده است که این گروه به تمامی بندهای توافق‌نامه‌ی دوحه تعهد دارد و آن‌را عملی می‌کند. در اعلامیه همچنان آمده است: «عملی نمودن پیمان دوحه یگانه راه حل معضله فعلی است. از جهت امریکایی هم می‌خواهیم که پیمان دوحه را رعایت کند.»

شیرمحمد عباس استانکزی، معاون دفتر سیاسی طالبان در قطر نیز که در رأس هیأتی از این گروه به مسکو رفته است، دیروز در یک نشست خبری ادعای پنتاگون در مورد رابطه‌ی طالبان با القاعده را رد کرده است.

او ادعا کرده است که در توافق‌نامه‌ی امریکا با طالبان تشکیل «حکومت جدید اسلامی» در افغانستان ذکر شده است. او در عین حال مدعی شده است که حکومت افغانستان در برابر صلح مانع ایجاد می‌کند.

مردی در هرات به اتهام قتل پدر و پدرنش بازداشت شد

این مرد متهم است که دو روز پیش با شلیک مرمی پدر و پدر زنش را در روستای «مرحله» ولسوالی ادرسکن هرات به قتل رسانده از محل رویداد فرار کرده است. منابع مردمی گفته‌اند که این رویداد به‌دلیل خصومت‌های شخصی رخ داده است. خشونت‌های خانوادگی در بخش‌های مختلف کشور در مواردی منجر به قتل می‌شود.

آیا فرهنگ صلح در جامعه ما شکل گرفته است؟

حسین‌علی کریمی

دیگرستیزی و هراس از دیگری یکی از زوایای پنهان تولید خشونت در افغانستان است. ما همه روزه آن را در صورت‌بندی‌های مختلف اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و امر روزمره مشاهده می‌کنیم. هراس از دیگری را در فرایند استخدام در یک اداره دولتی تجربه می‌کنیم. در پیاده‌روهای خیابان‌ها و درون یک تاکسی ممکن است با آن مواجه شویم. کسی که چهره‌اش با ما فرق می‌کند، لباسش متفاوت است و با لهجه‌ای متفاوت از ما سخن می‌گوید، برای ما دیگری است. احساس ما نسبت به دیگری رازآلود و توأم با ترس است. کافی است به نقشه ذهنی افراد و پراکندگی جمعیت در افغانستان مراجعه کنید، به‌وضوح این دیگری در جغرافیای ژئوپولیتیک ما قابل مشاهده است. توزیع فضایی جمعیت در مناطق شهری و روستایی ما بیانگر کنش ما با مسأله دیگری است. عوامل دیگرستیزی فراوان است که به مرور در بستر مناسبات اجتماعی، تاریخی، فرهنگی و زبانی ما به‌وجود آمده است.

در یک جامعه متکثر قومی، فرهنگی و زبانی ما به کودکان‌مان یاد ندادیم (حداقل در دو دهه گذشته) که چطور با تازه‌واردانی که با لهجه، زبان و چهره متفاوت از ما وارد مکتب می‌شوند، چگونه باید برخورد کرد. ما لاف مهمان‌نوازی می‌زنیم اما در عمل به بسیاری از عودت‌کنندگان و بی‌جاشدگان داخلی، اجازه ادغام در شهرهای‌مان را ندادیم و آن‌ها را به‌دلیل قومیت‌شان، چهره‌شان، زبان‌شان

در ده کیلومتری شهرهای‌مان، محصور ساختمیم. همزادپنداری با رنج دیگری به عادت‌های ثابت ما در جامعه تبدیل نشد. در بستر چنین وضعیتی، ما صلح می‌خواهیم و آن را ضرورت جامعه خود تعریف می‌کنیم.

فرهنگ صلح

صلح در معنای فرهنگی آن مفهومی است که بیشترین تأکید را بر اصلاح نظام‌های اجتماعی جامعه و ارزش‌های متضاد با امر صلح دارد. در رویکرد فرهنگی به صلح، جامعه به میزانی از توسعه و آگاهی دست پیدا می‌کند که قادر است از صلح بگوید، درباره آن گفت‌وگو کند و در تخیل‌هایش بار بار صلح را تجربه کند. موضوع در رویکرد فرهنگی به صلح این نیست که ما در جامعه‌مان بحران داریم. تجربه خشونت داشته‌ایم. مسأله این است که جامعه به حدی از خودآگاهی می‌رسد که می‌تواند از صلح صحبت کند. نظام دانایی و فرهنگی ما به حدی از بلوغ می‌رسد که قادر به پردازش و ساخت مسأله می‌شوند.

گسترش فرهنگ صلح این ذهنیت را در اندیشه، رفتار و عمل ما تقویت می‌کند که عبور از منطق تفنگ و خشونت به سوی گفت‌وگو و صلح یک زیرساخت اساسی است برای ایجاد موقعیتی متعالی که شامل محیط‌زیست، زنان، کودکان، طبیعت و ... می‌شود. هر آن چیزی که در کنار آن‌ها زیست مشترک داریم. صلح در مفهوم معاصر خود گفت‌وگو و رویکردی انتقادی

جنبش فکری‌ای هستند که در دهه‌های اخیر در راستای تحقق صلح به‌وجود آمده‌اند. صلح یک چشم‌انداز انتقادی است که در مفهوم انتقادی خود، امکان بازاندیشی مستمر و مداوم را برای انسان‌ها، گروه‌ها، و همه فرم‌های زندگی فراهم می‌کند.

بر این اساس، ما در قبال وضعیت ناصح مسئولیم. البته که مسئولیت، مستلزم میزانی از آگاهی اجتماعی و فردی است. صلح یک وضعیت انتقادی است که در مرحله اول، معطوف به خود است. یعنی در هر شرایطی باید وضعیت‌هایی که صلح را با چالش مواجه می‌کند باید با چرایی مواجه شوند. در چنین وضعیت پرسشی‌ای ما باید همیشه رفتارها و کنش‌های‌مان را مورد بازبینی و سؤال قرار دهیم. مرحله‌ی بعد درک و شناخت از وضعیت ناصح است که معطوف به عقلانیت جمعی است. درک عمومی از مسأله که مسئولیت اجتماعی، کنش جمعی و خواست عمومی از صلح را سبب می‌شود. از دل چنین رویکردی، جامعه به آگاهی درباره صلح می‌رسد و گفت‌وگو درباره صلح معنا می‌یابد. سال‌هاست همه داشته‌های‌مان را در سبب صلح و امنیت قرار داده‌ایم. بیشترین سرمایه‌های‌مان را در این حوزه خرج کردیم. اما دریغ از صلح و امنیت. اکنون نیز نگاه‌های‌مان به دوحه دوخته شده است. به امید این‌که مذاکره‌کنندگان در دوحه برای ما صلح بیاورند. اما با توجه به درک سطحی ما از صلح و در فقدان فرهنگ صلح، روندی که در دوحه جریان دارد و نام «گفت‌وگوهای صلح» را حمل می‌کند، آیا برای ما صلح را به ارمان خواهد آورد؟

با توجه به آنچه گفته شد، اکنون این پرسش مطرح می‌شود که وقتی از صلح سخن می‌گوییم از چه چیزی صحبت می‌کنیم؟ وقتی ما درباره یک گفت‌وگو انتقادی درباره وضعیت اکنون خود صحبت نمی‌کنیم، وقتی از فرهنگ صلح، مناسبات اجتماعی پایدار، حکمرانی صلح‌آمیز و قوانین صلح‌آمیز صحبت نمی‌کنیم، آیا ما واقعا از صلح صحبت می‌کنیم؟

وقتی صلح می‌خواهیم باید از روش تازه‌ای، رویکرد تازه‌ای درباره تغییر خود، جامعه، دین، فرهنگ و نظام آگاهی جامعه استفاده کنیم. با توجه به این مفهوم، باید از خود بپرسیم منش طالبان، دین‌داری آن‌ها، ایدئولوژی آن‌ها، دانش و عقلانیت آن‌ها، سلوک آن‌ها نسبت به گذشته تغییر کرده است؟ همچنین از جانب مقابل نیز باید این پرسش‌ها را پرسید.

صلح معامله نیست؛ دقیقا آن چیزی که در دوحه در حال اتفاق افتادن است. معامله بر

مفهوم صلح

به باور دکتر نعمت‌الله فاضلی، صلح را می‌توان نظریه، دیدگاه، شیوهی پذیرش دیگری، تفکر و چشم‌اندازی دانست که هدف آن بازاندیشی انتقادی درباره شیوه زندگی، زبان، ساختار احساسات، دین و مذهب و شیوه تفکر ماست. صلح یک مفهوم انتقادی است. بخشی از جنبش فکری - انتقادی دهه‌های معاصر است که در چند دهه اخیر در جهان شکل گرفته است. مطالعات زنان، مطالعات محیط‌زیست و ... همه این‌ها بخشی از

سر قانون اساسی، معامله بر سر حقوق زنان، معامله بر سر حقوق قربانیان جنگ، معامله بر سر حقوق بشر و عدالت. صلح در ابتدایی‌ترین تعریفش، نبود خشونت در تمام سطوح است. این صلح نیست. حتا شبه‌صلح هم نیست. سُخره‌کردن صلح است. دهن‌کجی به صلح است.

صلح یک مفهوم عملگراست. یک اصلاح بنیادی در مناسبات سیاسی، اجتماعی و فرهنگی است. صلح یک مفهوم مسئولیت‌پذیر است. تمام المان‌های جامعه ما در حال تولید خشونت هستند. در چنین جامعه‌ای، صلح چگونه محقق خواهد شد؟ در چنین وضعیتی آیا با تغییر نظام از جمهوریت به اسلامی به صلح می‌رسیم؟ در این وارونگی مفهومی، به‌نظر می‌رسد همه در حال خیانت به مفهوم صلح هستیم.

فقدان فرهنگ صلح

ما صلح را دوست داریم اما بدون این‌که بدانیم صلح چیست و شرایط تحقق آن چطور به‌وجود می‌آید. استراتژیست‌های ما با شورای عالی صلح، وزارت دولت در امور صلح و یا گفت‌وگوهای صلح، می‌خواهند به آرزوی دیرینه مردم تحقق بخشند. ما صلح را ضرورت جامعه خود قلمداد می‌کنیم بدون آن‌که دانشگاه‌ها، مراکز علمی و مدارس دینی ما محتوای صلح‌آمیز تولید کنند. ما صلح می‌خواهیم بدون آن‌که به بسترهای فرهنگی و اجتماعی آن که سبب خشونت می‌شوند، توجه کنیم. ما صلح را بدون عاملیت زنان، جوانان، بدون حقوق بشر، عدالت، دموکراسی و قربانیان جنگ می‌خواهیم.

صلح تلاشی است برای پایان‌بخشیدن به اندوه و تنهایی انسان در میان تهاجم ایدئولوژی، قدرت، خشونت، ترس، تنهایی، طردشدن و هراس از دیگری. صلح مفهومی اصلاح‌گر و برای دفاع از کرامت انسان است. ما صلح می‌خواهیم برای این‌که چندین دهه است، ارزش‌های اخلاقی و انسانی در جامعه‌مان رو به زوال رفته است. ما صلح می‌خواهیم برای این‌که مهم‌ترین آرمان جامعه است.

صلح یکی از متعالی‌ترین دستاوردهای نظام‌های فکری انسان معاصر است. اما صلح‌خواهی در جامعه ما بیش از آن‌که محصول تحولات فکری در نظام دانایی، فرهنگی و دینی ما باشد، محصول بحران‌های پی‌درپی سیاسی معطوف به امر قدرت در درون جامعه است؛ بحرانی که چندین دهه است در کشور وجود دارد و به‌نظر نمی‌رسد با مذاکرات دوحه نیز پایان یابد. مگر مادامی که رویکردهای ما در عرصه فرهنگی و اجتماعی نسبت به مفهوم صلح مورد بازنگری قرار گیرد.

طنز

سخن‌داد هاتف

طنزنویس

• ابوبکر الجوزجانی، فرمانده درجه‌یک القاعده در شمال افغانستان، همراه با چهارصد تن از تروریست‌های تحت فرمان خود کشته شدند. سخن‌گوی وزارت دفاع کشورمان اعلامیه‌ی قبلی آن وزارت مبنی بر کشته‌شدن الجوزجانی را تأیید کرد و گفت: «سه شب قبل، یکی از فرماندهان خونخوار القاعده با چهارصد نفر از همراهان خود وارد کابوس وزیر دفاع ما شدند و توسط نیروهای جان برکف اردوی ملی، مستقر در قول اردوی ۵۸۹ خیال وزیر دفاع، به سزای اعمال خود رسیدند».

وی در پاسخ به این سوال که پس اجساد آقای الجوزجانی و همراهانش کجایند، تبسم شنیعی زد و گفت:

«شما که در خواب‌تان اژدها می‌کشید و خرس حلال می‌کنید، وقتی بیدار می‌شوید در بسترتان اژدها و خرس می‌بینید؟»

• شورای عالی مصالحه‌ی ملی از شکسته‌شدن بن‌بست در مذاکرات صلح با طالبان خبر داد. دکتر عبدالله عبدالله رییس این شورا به خبرنگاران گفت:

«ما ۱۶۰ بن‌بست را برای پنج سال آینده در نظر گرفته‌ایم. فعلا هیأت مذاکره‌کننده‌ی دو طرف موفق شدند که اولین بن‌بست را

باز کنند. بن‌بست‌های بعدی ان‌شاءالله دیرتر دوام خواهند آورد. دیروز که با دوست عزیزم زلمی خلیل‌زاد صحبت کردیم، او هم از شکسته‌شدن بن‌بست نخستین ابراز نگرانی کرد و گفت که اگر بن‌بست‌شکنی با همین شتاب پیش برود، دو سال بعد همه بیکار خواهند شد».

بنابر گزارش‌ها، اشرف غنی به دکتر عبدالله پیام داده است که اگر مذاکرات صلح با مخالفان قبل از پایان پنج سال به نتیجه برسد و شورای عالی مصالحه‌ی ملی با خطر لغو شدن روبه‌رو شود، ارگ ریاست‌جمهوری در قبال این مشکل هیچ مسئولیتی ندارد.

• ویروس کرونا در افغانستان تذکره‌ی الکترونیکی دریافت کرد. اداره‌ی ثبت احوال و نفوس کشور در اعلامیه‌ی مریض‌الحنی از اعطای تذکره‌ی الکترونیکی به ویروس کرونا دفاع کرد. در این اعلامیه آمده است:

«اداره‌ی ثبت احوال و نفوس در مشاوره‌ی مستقیم با شورای امنیت ملی این تصمیم را اتخاذ نمود. ویروس کرونا مدت‌ها قبل در پیامی به دفتر معاون اول ریاست‌جمهوری خواستار اخذ تذکره‌ی الکترونیکی شده بود و تهدید کرده بود که اگر به او تذکره داده نشود، کابل را به مرده‌خانه تبدیل خواهد کرد. طی یک دوره مذاکرات فشرده بین دولت جمهوری اسلامی افغانستان و ویروس کرونا

خبرهای زمستانی میهن

گفت‌وگو با تلویزیون طلوع گفت:

«متوجه شده‌اید که پس از امضای توافق و اعطای تذکره‌ی الکترونیکی به برادران کرونا دیگر کسی را کرونا نمی‌گیرد؟ البته سطح عفونت‌های مدنی‌ای چون مردارانه و بیخ‌کنه بالاتر رفته که قابل تحمل است. رهایی از بیماری کرونا قیمت دارد و این قیمتی است که ما می‌پردازیم. کسانی که از دادن تذکره‌ی

الکترونیکی به کرونا انتقاد می‌کنند، توجه ندارند که ما سالانه به صدها تروریست چینی و ازبیکستانی و پاکستانی و عرب نیز تذکره می‌دهیم. در همه‌ی این موارد امید ما این است که تروریست‌ها دست از کشتار مردم ما بردارند».

• صدها تن از شهریان پایتخت در برابر خانه‌ی خاتمه بنت محمد جان دست به تظاهرات زدند و خواستار به آتش کشیدن او شدند. خوشبختانه پولیس پایتخت به موقع وارد عمل شد و مظاهره‌کنندگان را از پیش‌خانه‌ی خاتمه بنت محمد جان دور کرد. جنجال زمانی آغاز شد که خاتمه در صفحه‌ی فیس بوک خود خود را «الگوی کامل برای زنان در تمام جهان» خواند. وی مدعی شد که در ۹ سالگی با سید مرتضی ازدواج کرده و تا حالا (هفده سالگی) پنج فرزند به دنیا آورده و آنان را به بهترین وجهی بزرگ کرده است. وی پرسیده بود:

«اگر من، با این همه فداکاری الگوی کامل برای تمام زنان در طول تاریخ نیستم، پس چه کسی هست؟»

وی به خواشش ما برای مصاحبه جواب منفی داد و گفت:

«مه سواد ندارم. صفحه‌ی فیس‌بوک مره بیادر خردم می‌گردانه. خدام که چه نوشته از طرف مه».

انتظار در دوحه، بازنگری در واشنگتن

| خادم حسین کریمی |

برطرف شدن تهدید لانه کردن تروریسم در افغانستان تأکید کرده است، به نظر می‌رسد از این منظر، تغییرات محسوسی در تصمیم و سیاست جدید ایالات متحده در خصوص توافقنامه‌ی دوحه و کلیت روند صلح افغانستان رخ بدهد.

دو روز پس از مراسم تحلیف جو بایدن، شاه‌محمود قریشی وزیر خارجه‌ی پاکستان در مصاحبه با الجزیره از حکومت جدید به رهبری بایدن خواست که از فرصت خلق شده در افغانستان برای برقراری صلح حفاظت کند، خروج کامل نیروهایش از افغانستان را پی‌گیری و تعهدات این کشور در توافقنامه‌ی صلح دوحه را عملی کند.

در روزهای اخیر اما وب‌سایت لانگ وار ژورنال فشرده‌ای از یک گزارش وزارت خزانه‌داری ایالات متحده در مورد مبارزه با تأمین مالی تروریسم در ربع اول سال ۲۰۲۱ را منتشر کرد. در این گزارش آمده است که طالبان و القاعده کماکان در اتحاد نزدیک باقی مانده و این شبکه‌ی تروریستی فراملیتی زیر پوشش حفاظتی طالبان حتماً «قوی‌تر» نیز شده است. در این گزارش ادعا شده که دیدارهای منظمی میان دو گروه ادامه دارد و شبکه‌ی القاعده از طریق شبکه‌ی از مریبان و مشاوران، به طالبان مشاوره و پشتیبانی مالی می‌دهد.

در توافقنامه‌ی صلح فبروری ۲۰۲۰ میان ایالات متحده و طالبان که در دوحه منعقد شد، مهم‌ترین و اصلی‌ترین خواست ایالات متحده از طالبان، قطع روابط این گروه با شبکه‌ی القاعده و جلوگیری از پناه‌گرفتن افراد این شبکه در افغانستان و ساحات تحت تصرف طالبان بود. گفته می‌شود در ضمایم این توافقنامه، حتماً همکاری استخباراتی و اطلاعاتی ایالات متحده و طالبان در خصوص مبارزه‌ی مشترک با القاعده در افغانستان نیز پیش‌بینی شده است.

گزارش وزارت خزانه‌داری امریکا، نشان می‌دهد که طالبان از طرف این کشور به عدول از مهم‌ترین تعهد این گروه به ایالات متحده در چارچوب توافقنامه‌ی صلح دوحه متهم شده است. دیپلمات‌های ایالات متحده در یک مذاکره‌ی فشرده و فرسایشی با نمایندگان طالبان در دوحه که نزدیک به دو سال زمان برد، در بدل واگذاری امتیازهای سیاسی غیرمنتظره و بادآورده به این گروه، تعهد طالبان به تمکین به مهم‌ترین مطالبه‌ی شان را مبنی بر قطع روابط با شبکه‌ی القاعده را به دست آورد. با توجه به فشردگی و طول مذاکرات و امتیازات غیرمنتظره و بادآورده‌ای که به طالبان واگذار شد، به نظر

دستاوردهای دو دهه‌ی اخیر در افغانستان، ارزش‌های حقوق بشری، حقوق مدنی افغان‌ها، آزادی بیان و حقوق زنان و دیگر ارزش‌های نوین در روند صلح افغانستان را اعلام کند.

مواجهه‌ی حکومت ترامپ در خصوص ایران؛ همسایه‌ی غربی و تأثیرگذار افغانستان و روی دست گرفتن سیاست فشار حداکثری بر این کشور نه تنها به حاشیه‌رفتن این کشور از اجماع منطقه‌ای در خصوص روند صلح افغانستان منجر شد که ای‌بسا تهران را به گسترش حمایت سیاسی و نظامی از طالبان و تدارک‌چینی برای مقابله با روند جاری متمایل کرد. با توجه به این‌که جو بایدن رییس جمهور جدید ایالات متحده و تیم سیاسی او در طول کارزارهای انتخاباتی‌اش از لزوم تعدیل سیاست این کشور در قبال ایران از تقابل و اعمال فشار حداکثری به تعامل سخن گفته بودند، تغییر احتمالی رویکرد ایالات متحده در قبال ایران، منجر به تغییر سیاست ایران در خصوص جنگ و صلح افغانستان خواهد شد.

با توجه به آن‌چه گفته آمد، احتمال ایجادشدن همسویی و اشتراک نظر میان ایالات متحده، متحدان این کشور در جنگ افغانستان در پیمان ناتو و اتحادیه‌ی اروپا و همسایه‌ی غربی و تأثیرگذار افغانستان در خصوص روند صلح دوحه شانس بالایی دارد. از آن‌جا که اتحادیه‌ی اروپا و ناتو برخلاف توافقنامه‌ی صلح دوحه بر لزوم حمایت از ارزش‌های نوین و دستاوردهای دو دهه‌ی اخیر افغانستان و دوام حضور نظامی تا

“

عدول طالبان از دو بند اصلی تعهداتش در توافقنامه‌ی دوحه با اتکا به شواهدی از میادین جنگ افغانستان و گزارش وزارت خزانه‌داری ایالات متحده، می‌تواند بر تعدیل تصمیم ایالات متحده و بازنگری این کشور در خصوص خروج کامل از افغانستان در ماه می ۲۰۲۱، تأثیرگذار باشد. احتمال رخ‌دادن این اتفاق وجود دارد. اتفاقی که می‌تواند تبعات جدی بر توافقنامه‌ی دوحه، جدول خروج نظامی از افغانستان، مذاکرات بین‌الافغانی و کلیت روند داشته باشد.

برکنار شد، در کتابی تحت عنوان «اتاق حوادث» که پس از برکناری‌اش نوشت، گفته است که هماهنگی و همسویی لازم میان نهادهای مختلف و زیربط در مذاکرات ایالات متحده با طالبان وجود نداشته است. آقای بولتون در این کتاب مدعی شده که

ترمپ در خصوص مذاکرات صلح افغانستان اغلب به مشوره‌ی مشاوران و نظرات و محاسبات جنرال‌های ارتش، نهادهای استخباراتی و دستگاه سیاست خارجی‌اش گوش فرا نمی‌داده و حتماً در برخی موارد اطلاعات دقیق و کاملی از واقعیت‌های سیاسی و نظامی مرتبط به جنگ و صلح افغانستان نداشته است. در طول مذاکرات ایالات متحده با طالبان، هر از چند گاه، اختلافات و تفاوت‌هایی میان ابرازنظرها و مواضع ترمپ و مسئولین نظامی این کشور در افغانستان در رسانه‌ها منتشر می‌شد.

فرا تر از نهادهای دولت ترمپ، هماهنگی و مشارکت کامل و منسجمی در خصوص روند صلح افغانستان میان ایالات متحده و متحدانش که در جنگ افغانستان با این کشور مشارکت داشته‌است، نیز ایجاد نشده

بود. پس از امضای توافقنامه‌ی دوحه که به موجب آن، حکومت ترمپ متعهد شده بود در ماه می ۲۰۲۱ به صورت کامل از افغانستان خارج می‌شود، ناتو صریحاً اعلام کرد تا زمانی که خطر تبدیل‌شدن افغانستان به مرکز دهشت افکنی و تروریسم وجود داشته باشد، این سازمان حضور نظامی‌اش در افغانستان و حمایتش از نیروهای امنیتی افغانستان را حفظ خواهد کرد. این موضع ناتو نه تنها با تصمیم ایالات متحده متفاوت بود که در مواردی در منافات آشکار با سیاست ایالات متحده در خصوص جنگ و صلح افغانستان قرار می‌گرفت. تفاوت و تضادی که نشانگر عدم هماهنگی و اجماع نظر میان ایالات متحده و ناتو در دوره‌ی زمامداری ترمپ بود.

علاوه بر اختلاف نظرها میان ایالات متحده و دیگر اعضای ناتو و اتحادیه‌ی اروپا در مورد سیاست‌های نظامی، اتحادیه‌ی اروپا در خصوص ارزش‌های مدنی، حقوق بشری و حقوق اساسی نیز اختلافات جدی با حکومت ترمپ داشت هرچند که این اختلاف نظرها چندان به صورت آشکار و میان ایالات متحده و طالبان و سپس عقد توافقنامه‌ی دوحه، این کشور، عمدتاً مسائل سیاسی و نظامی را در چانه‌زنی و توافق با طالبان در محراق توجه قرار داد. در حاشیه قرار گرفتن ارزش‌های حقوق بشری و مدنی در این مذاکرات باعث شده بود که اتحادیه‌ی اروپا بارها حمایت صریح‌اش از

حدود یک هفته پیش تنها سه روز پس از روی کار آمدن حکومت جدید اعلام کرد که ایالات متحده می‌خواهد مطمئن شود که طالبان به تعهداتش در توافقنامه‌ی دوحه مبنی بر کاهش خشونت و قطع ارتباط با گروه‌های تروریستی عمل کرده است. در پی این اعلام موضع، حمدالله محب مشاور شورای امنیت ملی افغانستان در توییتش نوشت که با همتای امریکایی‌اش جیک سالیوان، مشاور امنیت ملی ایالات متحده در خصوص روند صلح افغانستان گفت‌وگو کرده است. در این گفت‌وگو، آقای سالیوان گفته است که حکومت جدید ایالات متحده توافقنامه‌ی صلح دوحه را بررسی می‌کند.

به نقل از منابع آگاه، حکومت جدید ایالات متحده از کشورهای عضو ناتو حدود سه هفته فرصت درخواست کرده تا توافقنامه‌ی صلح دوحه میان این کشور و طالبان را که در پی یک مذاکره‌ی نفس‌گیر حدودا دوساله به‌دست آمد بررسی و بازبینی کرده و تصمیم و سیاستش در خصوص روند صلح افغانستان و توافقنامه‌ی دوحه را به اعضای این سازمان نظامی اعلام کند. حکومت ترمپ ضمایم توافقنامه‌ی دوحه را محرم و سری نگه داشته بود و بررسی این ضمایم، میناها و اطلاعات مربوط به کلیت روند صلح افغانستان و توافقنامه‌ی دوحه برای حکومت جدید ایالات متحده مهم و زمان‌بر است. قرار است ۲۰ روز دیگر در نشست

وزرای دفاع ناتو که در ۱۷ فبروری در بروکسل برگزار خواهد شد، ایالات متحده تصمیم نهایی‌اش در خصوص این توافقنامه را اعلام کند. قرار است ایالات متحده در این نشست به وزرای دفاع ناتو به صورت مشخص پاسخ دهد که آیا این کشور به موجب توافقنامه‌ی دوحه، در ماه می ۲۰۲۱ نیروهایش را به صورت کامل از افغانستان خارج خواهد کرد؟

روی کار آمدن حکومت جدید در ایالات متحده و اعلام سیاست این کشور در خصوص توافقنامه‌ی دوحه توسط حکومت پیشین به امضا رسید، دلیل اصلی تأخیر در آغاز دور دوم مذاکرات بین‌الافغانی در دوحه است. به خاصه تصمیم این کشور در خصوص پابندی/عدم پابندی به تعهد حکومت قبلی مبنی بر خروج کامل از افغانستان در ماه می ۲۰۲۱، می‌تواند

نه تنها بر مذاکرات بین‌الافغانی که بر توافقنامه‌ی دوحه، وضعیت جبهات جنگ و کلیت روند تأثیر مستقیم و گسترده بگذارد. هم طالبان و هم دولت افغانستان منتظر است تا سیاست جدید ایالات متحده

در خصوص توافقنامه‌ی دوحه و روند صلح افغانستان اعلام شود تا مذاکرات در دوحه احتمالاً به جریان بیفتد. هم طالبان و هم دولت افغانی به خوبی می‌داند از آن‌جا که هر نوع بازنگری و تغییر در سیاست ایالات متحده نسبت به توافقنامه‌ی دوحه و کلیت روند، مستقیماً مذاکرات بین‌الافغانی را تحت تأثیر قرار می‌دهد، آغاز و پیشبرد دور دوم مذاکرات به ثمر و نتیجه‌ای نمی‌رسد.

دلیل اصلی تأخیر در آغاز دور دوم مذاکرات، انتظار آگاهانه و آشکار دولت افغانستان و طالبان برای اعلام سیاست جدید واشنگتن در خصوص توافقنامه‌ی صلح دوحه است. به نظر می‌رسد دولت افغانستان سعی می‌کند از این انتظار که خود نیز در آن به‌سر می‌برد، به‌عنوان فرصتی برای اعمال فشار رسانه‌ای بر طالبان استفاده کرده و تفسیری مبنی بر اراده‌اش برای مذاکره و بی‌صبری‌اش برای آغاز دور دوم مذاکرات و امتناع طالبان از حاضرشدن پای میز مذاکرات بیرون دهد.

آیا تغییرات جدی در سیاست جدید امریکا رخ خواهد داد؟

مذاکرات صلح ایالات متحده و طالبان که به عقد توافقنامه‌ی صلح دوحه منجر شد، در درون دولت ترمپ مخالفت‌هایی به همراه داشت. اگر نگوئیم مخالفت، دستکم همسویی و همراهی منسجم و یکدستی در این خصوص وجود نداشت. مشاور امنیت ملی پیشین ایالات متحده که توسط ترمپ

حدود چهار هفته پیش، پس از یک وقفه‌ی ۲۰ روزه هیأت‌های مذاکره‌کننده‌ی دولت افغانستان و طالبان، به ترتیب از کابل و پاکستان به مقصد دوحه پرواز کردند تا دور دوم مذاکرات صلح بین‌الافغانی را آغاز کنند. تاکنون، به استثنای یکی دو جلسه‌ی تشریفاتی و حاشیه‌ای، هیچ دیدار جدی میان هیأت‌های دو طرف در چارچوب دور دوم مذاکرات بین‌الافغانی برگزار نشده است. مذاکرات به تعطیلی و انتظار اعلام‌نشده به سر می‌برد و هیچ تحرک جدی در روند وجود ندارد. نه تنها هیچ جلسه‌ی جدی میان دو طرف برگزار نشده است که چند اعلامیه و موضع اعتراضی با ادبیات نسبتاً تند از سوی طرف‌های دخیل در روند، فضا را تا حدی ملتهب کرده است. سه روز پیش، نادر نادری، عضو هیأت مذاکره‌کننده‌ی دولت افغانستان و سخن‌گوی این هیأت در توییتی گفت که ۹ روز است هیأت طالبان برای برگزاری جلسه‌ی رسمی حاضر نشده است. پیش از آن، محمدامین احمدی، عضو دیگر هیأت در صفحه‌ی فیسبوکش نوشت که طالبان در آرزوی آزادی زندانیان‌شان از محابس دولت افغانستان به واسطه‌ی ایالات متحده و دوام جنگ تا دست‌یابی به یک نظام اسلامی است و تحت تأثیر این دو آرزو تمایلی به مذاکره‌ی اصولی با جانب‌جمهوریت ندارد. چهار روز پیش، حمدالله محب مشاور شورای امنیت ملی افغانستان در مراسم ایجاد قول اردوی مشترک نیروهای امنیتی گفت که طالبان از استقلال در تصمیم‌گیری برخوردار نیستند و نیتی برای صلح ندارند.

از مواضع اخیر اعضای هیأت مذاکره‌کننده و مقام‌های دولت افغانستان در خصوص تأخیر در آغاز دور دوم مذاکرات بین‌الافغانی چنین برمی‌آید که دولت افغانستان سعی می‌کند از تأخیر در آغاز دور دوم مذاکرات بین‌الافغانی به‌عنوان فرصتی برای حمله بر اراده و حسن نیت طالبان در خصوص روند صلح افغانستان استفاده کند. این مواضع به گونه‌ای مطرح و رسانه‌ای می‌شود که برخلاف طالبان که اراده‌ای برای آغاز دور دوم مذاکرات بین‌الافغانی ندارد، حکومت افغانستان مجدانه پی‌گیری و منتظر است تا دور دوم مذاکرات آغاز شود.

اگرچه نمی‌توان بر اراده و حسن نیت طالبان در خصوص ورود به یک پروسه‌ی سیاسی و کنارگذاشتن گزینگی نظامی تردید نکرد اما واقع این است که تأخیر جاری در آغاز دور دوم مذاکرات بین‌الافغانی نه آن‌چنان که تفسیر و نمایانده می‌شود، ناشی از جنگ طالبان است و نه برآمد حسن نیت دولت افغانستان برای دوام مذاکرات. این تأخیر و انقطاع مؤقت، از جای دیگری آب می‌خورد. تأخیری که ممکن است به رخ‌دادن تغییراتی در روند صلح منجر شود. چرا آغاز دور دوم مذاکرات بین‌الافغانی به تأخیر افتاده است؟ احتمال رخ دادن تغییرات در روند صلح چقدر است؟ در این یادداشت سعی شده به این دو پرسش پاسخ داده شود.

تأخیر در مذاکرات از کجا مایه می‌گیرد؟

در پی روی کار آمدن حکومت جدید در ایالات متحده، با توجه به اختلاف‌های فاحش در دیدگاه و شیوه‌ی برخورد با مسائل جهانی میان حکومت پیشین و حکومت جدید، انتظار می‌رود که سیاست‌های ایالات متحده در خصوص مسائل جهانی دچار تغییرات جزئی یا رادیکال شود. به تبع این انتظار، روند صلح افغانستان که به ابتکار و رهبری ایالات متحده آغاز شد، احتمالاً از اعلام سیاست جدید این کشور در خصوص روند دوحه متأثر خواهد شد.

یک روز پیش از مراسم تحلیف جو بایدن، آنتونی بلینکن که از طرف آقای بایدن برای وزارت خارجه‌ی حکومتش نامزد شده بود، اعلام کرد که حکومت جدید ایالات متحده توافق صلح این کشور با طالبان را بررسی خواهد کرد. سخن‌گوی کاخ سفید

افغانستان معدن کار می‌طلبید، چین جاسوس فرستاد

بین بیجینگ و طالبان برای تأمین امنیت سایت این معدن برای آغاز کار استخراج، مس عینک را آسیب زده است.

محمد ابراهیم عادل، وزیر پیشین معادن افغانستان در سال ۲۰۰۹ در پی اتهاماتی مبنی بر این که او ۳۰ میلیون دالر از شرکت چینی MCC رشوه دریافت کرده است، از کار برکنار شد (آقای عادل این اتهامات را رد کرد). سپس در سال ۲۰۱۷ حزب کمونیست چین «شن هتینگ»، مدیر کل شرکت MCC را به دلیل فساد، از حزب اخراج کرد. جاوید نورانی می‌گوید که «هر دو طرف قرارداد مس عینک صادق نیستند.» او می‌گوید که برخی از مقامات حکومت افغانستان از «جرانشدن شرایط قرارداد MCC» سود مالی برده‌اند.

برنامه‌های اولیه پروژه استخراج مس عینک شامل ایجاد کارخانه ذوب، نیروگاه تولید برق از ذغال و ساخت خط ریل بود. وزیر معادن می‌گوید که شرکت MCC «کار سروی ذخایر مرکزی را در سال ۲۰۱۵ به اتمام رساند و پیش‌نویس نهایی مطالعه امکان‌سنجی استخراج معدن را به حکومت افغانستان ارائه کرد». اما از آن زمان تا کنون هیچ پیشرفتی حاصل نشده است. یک مقام ارشد حکومت افغانستان می‌گوید که دولت افغانستان «ارتباطات مخفی چین با طالبان را به بیجینگ یادآوری کرده است؛ این که آن‌ها می‌توانستند از این طریق راه توسعه معدن مس عینک را هموار کنند، اما آن‌ها تصمیم گرفتند کاری نکنند.»

نورانی می‌گوید که چین به‌عنوان بزرگ‌ترین مصرف‌کننده مس (۵۱ درصد تولید جهانی مس را چین مصرف می‌کند) علاقه‌مند کنترل قیمت‌ها در «بازار بورس فلزات لندن» است. او معتقد است که چین «اجازه نخواهد داد مس عینک دوباره به داوطلبی گذاشته شود؛ آن‌ها قرارداد اصلی را محکم خواهند گرفت.»

معدن مس عینک در سایت یک شهر باستانی واقع شده است که ۱۸۰۰ سال قبل توسط راهبان بودایی بنیان نهاده شد؛ از راهبان بودایی و این شهر مدفون، انبوهی از گنجینه‌های تاریخی برجا مانده است. تنها فعالیتی که در این سایت سال‌هاست جریان دارد تلاش باستان‌شناسان برای حفظ آثار بودایی است. سال گذشته ریاست‌جمهوری افغانستان با صدور فرمان اجرایی (تصویب استخراج معادن روباز، حفاظت از شهر باستانی و جایجایی آثار باستانی) تلاش کرد چینی‌ها را به عمل وادارد.

چرخان‌سوری می‌گوید: «ما انتظار داریم شرکای مان روند توسعه این پروژه را براساس شرایط مورد توافق دو جانب، از سر بگیرند. در غیر این صورت، ما مجبور خواهیم بود گزینه‌ها جایگزین را برای ایجاد زمینه سرمایه‌گذاری برای سرمایه‌گذاران بالقوه در نظر بگیریم.»

چرخان‌سوری می‌گوید که این پروژه به دلیل «مشکلات فنی» از جمله مسأله حفاظت از آثار فرهنگی و روش استخراج، متوقف شده است. او می‌گوید که با تصویب روش استخراج روباز، حکومت در حال آماده‌شدن برای از سرگیری مذاکرات درباره این پروژه است.

در همین حال گفته می‌شود که چین (که به نظر می‌رسد منتظر دورانی است که در آن ایالات متحده دیگر در افغانستان حضور نداشته باشد) با رهبری طالبان در مورد قراردادهای زیربنایی در افغانستان نیز مذاکره کرده است. روابط چین با این گروه، به دوره رژیم طالبان بین سال‌های ۱۹۹۶ تا ۲۰۰۱ در افغانستان برمی‌گردد.

لین اودانل روزنامه‌نگار، نویسنده و تحلیل‌گر استرالیایی است. او بین سال‌های ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۷ رییس دفتر «خبرگزاری فرانسه» و «آسوشیتدپرس» در افغانستان بود.

کاهش یابد، حکومت مجبور است به دنبال منابع جایگزین برای تأمین بودجه‌اش برآید.

افغانستان دارای ذخایر معدنی عظیم است؛ از ذغال سنگ و مس و سنگ آهن گرفته تا تالک، لیتیوم، اورانیوم، طلا، سنگ‌های قیمتی، نفت و گاز. از زمان سقوط طالبان در سال ۲۰۰۱، سکتور معدن به‌عنوان ستون فقرات بالقوه اقتصاد پسا‌جنگ افغانستان دانسته شده است و این نگاه هنوز هم وجود دارد. اما شرکت‌های بزرگ استخراج معدن به سختی حاضر به رفتن به این کشور جنگ‌زده می‌شوند و تصمیم چین برای توقف کارش در معدن مس عینک نشان می‌دهد که حتی بیجینگ تشنه منابع، تمایل چندانی به فعالیت زیر سایه شورشیان در این کشور ندارد.

حکومت افغانستان از ذخایر عظیم مس در معدن مس عینک در حدود ۴۰ کیلومتری جنوب شرق پایتخت، توقع بسیار داشت. شرکت دولتی MCC چین در سال ۲۰۰۷ با قراردادی به ارزش ۲.۸۳ میلیارد دالر، برای ۲۰ سال این معدن را اجازه کرد، اما کار قابل ملاحظه‌ای برای توسعه این سایت انجام نداده است. این شرکت چینی براساس گزارش وزارت معادن و پترولیوم افغانستان حدود ۳۷۱ میلیون دالر را روی این سایت هزینه کرده است.

سال گذشته رسانه‌های افغانستان گزارش دادند که عدم فعالیت در این سایت باعث شده حکومت افغانستان از ناحیه عواید معدنی‌اش ۲ میلیارد دالر زیان کند. در همین حال طالبان نیز به استخراج ثروت زیرزمینی افغانستان برای تمویل کارزار شان چشم دوخته‌اند. به گفته برخی منابع، شورشیان سالانه صدها میلیون دالر را فقط از استخراج معادن در افغانستان، به دست می‌آورند.

هارون چرخان‌سوری، وزیر معادن و پترولیوم افغانستان در گفت‌وگو با فارن پالیسی گفت که اگر پروژه استخراج معدن مس عینک با «شرایط مورد توافق دو جانب» دوباره مورد مذاکره قرار نگیرد، قرارداد استخراج آن از نو به داوطلبی گذاشته خواهد شد. او با اشاره به تفاهم‌نامه‌ای که در ۱۰ سپتامبر ۲۰۲۰ با شرکت استرالیایی (Fortescue Future Industries) به امضا رسید، گفت که افغانستان در نظر دارد سکتور استخراج معادن خود را به روی سایر کشورها نیز باز کند.

با این حال برخی از ناظران می‌گویند که محکم‌گرفتن چین برای کابل سود چندانی نخواهد داشت؛ آن‌ها معتقدند که این همسایه برای کابل بیش از حد بزرگ، و بسیار نزدیک است. جاوید نورانی، کارشناس سکتور استخراجی افغانستان می‌گوید که سال‌ها لفاظی و دورویی پیرامون مذاکره مجدد بر سر پروژه مس عینک، برای افغانستان بسیار گران تمام شده است.

خرانه‌ی افغانستان خالی است و این کشور چاره‌ی دیگری جز گشودن سکتور استخراجی‌اش به روی بازیگران بیرونی ندارد. حکومت افغانستان که به‌شدت به کمک‌های خارجی روبه‌کاهش وابسته است، با احتمال مجبورشدن توسط ایالات متحده و متحدان واشنگتن، به تن دادن به توافق تقسیم قدرت با طالبان، روبه‌رو است. امریکا طبق توافق‌نامه صلح ماه فبروری ۲۰۲۰ دولت ترمپ و گروه تروریستی طالبان، به جز ۲۵۰۰ نفر، همه‌ی سربازانش را از افغانستان بیرون کشیده است و این ۲۵۰۰ سرباز باقی‌مانده نیز باید تا اول ماه می کشور را ترک کنند. این خروج حکومت افغانستان را تضعیف کرده و منجر به تشدید خشونت طالبان شده است.

مس عینک یکی از بزرگ‌ترین منابع دست‌نخورده مس در جهان است که برآورد می‌شود ۵.۵ میلیون متریک تُن مس درجه یک در آن خوابیده است. اما ادعای فساد و تبانی

لین اودانل، فارن پالیسی

مترجم: جلیل پژواک

ماه دسامبر سال گذشته بازداشت حلقه‌ی جاسوسی چین در کابل حکومت افغانستان را برآن داشت تا به دنبال ارزیابی روابط خود با همسایه‌ی شرقی‌اش، این غول تشنه‌ی منابع برآید. مقامات حکومت افغانستان می‌گویند که این کشور قراردادهای نفت و گاز با چین را فسخ کرده است و خواهان مذاکره مجدد بر سر شرایط یک قرارداد بزرگ استخراج معدن است که حدود یک دهه پس از امضای آن با چین، کار آن هنوز پیشرفتی نداشته و این پروژه عمدتاً غیرفعال باقی مانده است.

مقامات افغان ادعا می‌کنند که این حلقه‌ی جاسوسی با کمک شبکه حقانی (یک گروه تروریستی مرتبط با طالبان) در کابل برای شکار مسلمانان اویغور فعالیت داشته. یک مقام امنیتی ارشد می‌گوید که این حلقه شش یا هفت سال در کابل فعال بوده است. دستگاه‌های امنیتی افغانستان در گذشته برای بازداشت و تبعید اویغورهای مظنون به فعالیت‌های تروریستی، با چین همکاری داشته‌اند، اما حالا می‌گویند که از «دورویی» چین شوکه شده‌اند.

یک مقام افغان می‌گوید: «آیا رفتار دوست همین است؟» یک منبع دیگر می‌گوید که حضور جاسوسان چینی را (که خبر بازداشت آن نه توسط رسانه‌های افغانستان یا بین‌المللی، بلکه توسط رسانه‌های هندی به‌طور گسترده پوشش داده شد) استخبارات هند برای مقامات افغانستان فاش کرده است.

یک مقام دیگر می‌گوید دستگیری جاسوسان چینی باعث شده است کابل که درگیر روند صلح است و آینده‌ی نامعلومی در پیش دارد و در تلاش است اقتصادش را سامان دهد، بخوابد از این قضیه به‌عنوان «هرم فشار» بر بیجینگ به‌خصوص برای مذاکره مجدد در مورد شرایط قرارداد چندین میلیون دالری استخراج معدن، استفاده کند.

یک مقام افغان می‌گوید: «ما به آن‌ها خبر دادیم که در قرارداد پیشرفت صورت بگیرد، در غیر آن این پروژه دوباره به داوطلبی گذاشته خواهد شد. سکتور استخراج معدن برای اقتصاد افغانستان بسیار مهم است و زمان آن فرا رسیده که این سکتور توسعه یابد. ما خواهان پیشرفت پروژه‌های بزرگ ملی مان هستیم. سال‌هاست که ما امنیت اتباع چین را تأمین می‌کنیم و اکنون زمان آن فرا رسیده است که بازدهی و سود اقتصادی کار مان را دریافت کنیم.» افغانستان مهلتی برای مذاکره مجدد درباره شرایط قرارداد این پروژه تعیین نکرده است و یک مقام حکومت افغانستان می‌گوید که چین تا کنون فقط «خلاصه‌ی پنج صفحه‌ای از پیشرفت‌شان» را به حکومت افغانستان ارائه کرده است. وزارت خارجه چین و سفارت بیجینگ در لندن به درخواست‌های ما برای اظهارنظر در این خصوص پاسخ ندادند و ما نتوانستیم با شرکت استخراج معدن (China Metallurgical Group Corporation) تماس برقرار کنیم.

تاکنیک تازه‌ی حکومت افغانستان در برابر چین بیان‌گر سرخوردگی کابل از سرعت آهسته توسعه سکتور استخراج معدن در این کشور و نیاز مبرم حکومت به منابع درآمد جدید است، زیرا ایالات متحده، نیروهای بین‌المللی و بسیاری از دوزخ‌های بین‌المللی در حال جمع‌کردن رخت‌شان از افغانستان اند. بانک جهانی در سال ۲۰۱۸ اعلام کرد که افغانستان برای ۴۰ درصد از تولید ناخالص داخلی خود به کمک‌های بین‌المللی وابسته است. اکنون که انتظار می‌رود سطح کمک‌ها تا سال ۲۰۳۰ به نصف

می‌رسد درخواست ایالات متحده از طالبان مبنی بر قطع روابط با شبکه‌ی القاعده اهمیت و ارزش استراتژیک فوق‌العاده‌ای برای این کشور داشته باشد. اکنون، عدول طالبان از این تعهد بر اساس گزارش وزارت خزانه‌داری ایالات متحده، می‌تواند پیامدهای گسترده و مخربی بر توافقنامه‌ی صلح دوحه و حتا دو سال سابقه‌ی مذاکرات این گروه با امریکا به جا بگذارد.

دو روز پس از نشر گزارش وزارت خزانه‌داری ایالات متحده، طالبان در یک اعلامیه، ادعای مطرح‌شده در این گزارش رد کرد و آن را ناشی از معلومات غلط و پروپاگندای حلقات مغرض و جنگ‌طلب اعلام کرد. طالبان در این اعلامیه گفته است که هیچ عضو القاعده در افغانستان حضور ندارد و به حضورشان در افغانستان ضرورتی وجود ندارد. این گروه مشابه به درخواست حکومت پاکستان از اداره‌ی بایدن، در اعلامیه‌ی‌شان از ایالات متحده خواسته است که به تعهدش در خصوص توافقنامه‌ی دوحه پایبند مانده و این توافقنامه را به‌عنوان راه‌حل معقول برای حل معضله‌ی جاری در افغانستان عملی کند.

تأکید و درخواست پاکستان و طالبان بر بی‌گیری خروج نیروهای امریکایی از افغانستان و عملی‌شدن توافقنامه‌ی دوحه قرینه است که نشان می‌دهد این گروه و بزرگ‌ترین و اصلی‌ترین حامی‌اش نگران است که مبادا حکومت جدید ایالات متحده از تعهدش به توافقنامه‌ی دوحه و خروج نظامی از افغانستان به موجب این پیمان عدول کند. اعلام حکومت جدید ایالات متحده مبنی بر بررسی کردن توافقنامه‌ی دوحه به‌منظور مطمئن‌شدن از عمل‌کردن طالبان به تعهداتش و مشخصاً تعهدات این گروه به کاهش خشونت و قطع روابط با گروه‌های تروریستی و در نهایت گزارش اخیر وزارت خزانه‌داری امریکا مبنی بر دوام اتحاد میان طالبان و القاعده و قوی‌ترشدن القاعده به موجب این اتحاد، نشانه‌های درشت‌تری است که امکان تغییرات جدی در سیاست جدید ایالات متحده نسبت به توافقنامه‌ی دوحه و روند صلح افغانستان را افزایش می‌دهد.

به موجب مفاد توافقنامه‌ی دوحه، طالبان در قبال تعهد ایالات متحده مبنی بر خروج کامل نظامی از افغانستان تا ماه می ۲۰۲۱، متعهد شده است که روابطش با گروه‌های تروریستی نظیر شبکه‌ی القاعده را قطع کند و از میزان خشونت‌ها بکاهد. آن‌چه که مسلم است، طالبان برعکس تعهداتش در توافقنامه‌ی دوحه، میزان خشونت‌ها را در میادین جنگ و کلان‌شهرهای افغانستان افزایش داده است. بنا بر گزارش اخیر وزارت خزانه‌داری ایالات متحده، این گروه نه‌تنها روابطش با شبکه‌ی القاعده را قطع نکرده که به اتحادش با این گروه ادامه داده و دوام این اتحاد حتا به «قوی‌تر» شدن القاعده منجر شده است.

عدول طالبان از دو بند اصلی تعهداتش در توافقنامه‌ی دوحه با اتکا به شواهدی از میادین جنگ افغانستان و گزارش وزارت خزانه‌داری ایالات متحده، می‌تواند بر تعدیل تصمیم ایالات متحده و بازنگری این کشور در خصوص خروج کامل از افغانستان در ماه می ۲۰۲۱، تأثیرگذار باشد. احتمال رخ‌دادن این اتفاق وجود دارد. اتفاقی که می‌تواند تبعات جدی بر توافقنامه‌ی دوحه، جدول خروج نظامی از افغانستان، مذاکرات بین‌الافغانی و کلیت روند داشته باشد. اگر نشر گزارش وزارت خزانه‌داری ایالات متحده و تأکید مقامات حکومت بایدن مبنی بر بررسی توافقنامه‌ی دوحه صرفاً در راستای ایجاد یک جنگ روانی و رسانه‌ای به منظور ایجاد فشار بر طالبان صورت گرفته باشد، در آن صورت احتمال تغییرات جدی در سیاست جدید ایالات متحده در خصوص روند صلح افغانستان کم‌رنگ شده و حداکثر به جبران نسبتی امتیازهای بی‌رویه‌ای که حکومت ترمپ به این گروه واگذار کرد، محدود خواهد شد.

دبیرکل سازمان ملل خواستار همکاری ایران و آمریکا برای گذر از «بن‌بست» برجام شد

دولت دونالد ترامپ از سال ۲۰۱۷ و پس از خروج از برجام با سیاست «فشار حداکثری» در راستای بازگرداندن ایران به میز مذاکره و دستیابی به توافق گسترده‌تری که فعالیت‌های منطقه‌ای و برنامه موشکی ایران را نیز در برگیرد، بار دیگر تحریم‌های گسترده‌ای را علیه تهران اعمال کرد. اما جمهوری اسلامی ایران از مذاکره با دولت ترامپ خودداری کرد و در مقابل از نیمه ماه ثور ۹۸، همزمان با سالگرد خروج دولت دونالد ترامپ از برجام، طی مراحل گوناگون از تعهداتش در چارچوب برجام عدول کرده است. مقام‌های دولت بایدن از جمله آنتونی بلینکن، وزیر خارجه آمریکا می‌گویند سیاست «فشار حداکثری» برای مهار ایران ناموفق بوده و کاهش تعهدات ایران باعث شده که ظرفیت گریز هسته‌ای، یعنی مدت زمان لازم برای ایران جهت تهیه مواد کافی برای ساخت یک بمب هسته‌ای از یک سال در چارچوب برجام به تنها سه تا چهار ماه رسیده است. وزیر خارجه ایالات متحده تاکید کرده است که دولت آمریکا دنبال یک «توافق طولانی‌تر و مستحکم‌تر» با ایران است و از «بازگشت ایران به اجرای تعهداتش» به عنوان گام اول برای شروع مسیر رسیدن به این توافق نام برده است.

ایران به اجرای کامل برجام متعهد نیست و برای احیای برجام باید به تعهدات هسته‌ای خود طبق توافق هسته‌ای بازگردد. دولت ایران در مقابل اعلام کرده است که آمریکا باید پیش از بازگشت برجام اقدام به لغو تحریم‌ها کند. در تازه‌ترین موضع‌گیری، محمود واعظی، رئیس دفتر حسن روحانی، تاکید کرد: «زمانی به تعهدات برجامی خود عمل می‌کنیم که مطمئن شویم که اروپا و آمریکا به تعهدات خود عمل می‌کنند.» او گفت ایران از برجام خارج نشده است که به برجام برگردد و موضع ایران درباره برجام روشن است. محمدجواد ظریف، وزیر خارجه ایران نیز در گفت‌وگو با شبکه روسیا الیوم، از دولت بایدن خواسته است که با تجدیدنظر درباره تحریم‌ها «مسیر درست» را انتخاب کند. در روزهای گذشته برخی از مقام‌های حکومت ایران درباره احتمال پیچیده‌تر شدن شرایط هشدار داده‌اند. مجید تخت روانچی، سفیر ایران در سازمان ملل متحد، روز ۹ دلو با تاکید بر این که «پنجره بازگشت دوباره آمریکا به توافق هسته‌ای در حال بسته شدن است» از دولت جو بایدن خواست که «به سرعت اقدام کند» و تحریم‌های

اقتصادی را لغو کند. مجلس شورای اسلامی که اصولگرایان در آن اکثریت را در اختیار دارند، در ماه قوس سال جاری با تصویب قانون «اقدام راهبردی برای لغو تحریم‌ها و صیانت از منافع ملت ایران» دولت حسن روحانی را ملزم کرد سالانه ۱۲۰ کیلوگرم اورانیوم با غنای ۲۰ درصد ذخیره کند و اگر تا سوم اسفند سال جاری، تحریم‌های مالی، بانکی و نفت حذف نشود، بازرسان آژانس از ایران اخراج شوند و ایران اجرای داوطلبانه پروتکل الحاقی را متوقف کند. پیش از این، رافائل گروسی، مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی با هشدار درباره اجرای کامل این قانون توسط دولت ایران، خواستار افزایش تلاش‌های بین‌المللی برای نجات برجام شده است. یکی از اهداف اصلی توافق هسته‌ای شش قدرت جهانی با ایران، موسوم به برجام، در سال ۱۳۹۴، این بود که فاصله ایران با تولید مواد مورد نیاز برای ساخت بمب اتمی به مدت حداقل یک سال برساند. در چارچوب این توافق ایران پذیرفت برخی فعالیت‌های هسته‌ای خود را متوقف کند و در مقابل تحریم‌های هسته‌ای علیه این کشور لغو شد.

اطلاعات روز: دبیرکل سازمان ملل می‌گوید با توجه به «دشواری‌های فزاینده»، توافق هسته‌ای موسوم به برجام فعلا در وضعیت «بن‌بست» است، ولی این وضعیت به تدریج به سمت داشتن یک «توافق حیاتی برای صلح و ثبات» پیش می‌رود. به گزارش رادیو فردا، آنتونیو گوترش روز پنج‌شنبه، ۹ دلو، با تاکید بر این که منتظر «راه حل فوری» برای حل بن‌بست کنونی نیست، برجام را یک «پیروزی دیپلماتیک» دانست و گفت باید ایران و آمریکا برای خروج از این وضعیت تعامل و همکاری کنند. او از خروج آمریکا از برجام و اعمال تحریم علیه ایران و گام‌های ایران برای افزایش ظرفیت هسته‌ای خود به عنوان «موانع و پیچیدگی‌های» موجود نام برد و گفت برای حل این مشکلات «کارهای زیادی باید انجام شود.» دبیرکل سازمان ملل در برابر پرسش یک خبرنگار مبنی بر احتمال میانجی‌گری سازمان ملل برای احیای کامل برجام سکوت کرد، ولی از همه کشورهای درگیر در برجام خواست که برای حل مشکل «همکاری کنند.» در حال حاضر نحوه احیای کامل برجام به یک موضوع مناقشه‌برانگیز تبدیل شده است. دولت آمریکا می‌گوید

چین هشدار داده که استقلال تایوان به «معنای جنگ» است

چین توسل به قوه قهریه برای در اختیار گرفتن تایوان را رد نکرده است. هر چند تایوان تنها از سوی شمار محدودی از کشورها به عنوان کشوری مستقل به رسمیت شناخته شده، اما دولت منتخب دموکراتیک آن با بسیاری از کشورها ارتباط تجاری و غیررسمی محکمی دارد. همانند بسیاری از کشورها، آمریکا روابط رسمی دیپلماتیک با تایوان ندارد، اما قانون روابط تایوان این وعده را می‌دهد که آمریکا تسلیحات دفاعی در اختیار تایوان قرار خواهد داد و براساس این قانون تاکید شده که هر گونه حمله به تایوان منجر به «نگرانی شدید» آمریکا خواهد شد.

کشور تلقی می‌کند، اما تایوان خود را کشوری مستقل می‌داند. انتظار می‌رود که دولت جدید آمریکا در بحبوحه وخیم شدن روابط با چین به فشارها بر این کشور بر سر موضوعات گسترده‌ای از جمله حقوق بشر، اختلافات تجاری، هنگ‌کنگ و تایوان ادامه دهد. چین و تایوان از زمان پایان جنگ داخلی در چین در ۱۹۴۹، دارای دولت‌های جداگانه بوده‌اند. پکن مدتهاست که در تلاش است تا فعالیت‌های بین‌المللی تایوان را محدود کند و هر دو برای نفوذ در منطقه اقیانوس آرام رقابت می‌کنند. تنش‌ها در سال‌های اخیر بین دو کشور افزایش یافته و

این هشدار چند روز پس از آن صورت گرفته که چین فعالیت‌های نظامی و همچنین پرواز جنگنده‌های خود را در نزدیکی تایوان افزایش داده است. این در حالی است که جو بایدن، رئیس‌جمهور جدید آمریکا تعهد خود را در قبال تایوان تایید کرده و موضع خود در آسیا را اعلام کرد. جان کری، دبیر مطبوعاتی پنتاگون در اولین بیانیه دولت جدید آمریکا در مورد روابط چین و تایوان به خبرنگاران گفت: «ما این اظهارنظر را تاسف بار دانسته و پنتاگون دلیلی نمی‌بیند که تنش‌ها بر سر تایوان منجر به مواردی مانند تقابل شود.» چین، تایوان دموکراتیک را استانی جدا شده از این

اطلاعات روز: چین هشدار داده که تلاش‌های تایوان برای کسب استقلال «به معنای جنگ» است. به گزارش بی‌بی‌سی فارسی، وو کویان، سخن‌گوی وزارت دفاع چین روز گذشته در کنفرانسی خبری گفت: «ما به‌طور جدی به نیروهای مستقل تایوانی می‌گوییم: کسانی که با آتش بازی می‌کنند خود را خواهند سوزاند و استقلال تایوان به معنای جنگ است.» او همچنین ضمن دفاع از فعالیت‌های نظامی اخیر چین گفت که «این‌ها اقداماتی ضروری برای رسیدگی به وضعیت امنیتی کنونی در تنگه تایوان و حفاظت از حاکمیت و امنیت ملی است.»

تاکید وزیر دفاع آمریکا بر «تعهد به برتری نظامی» اسرائیل در منطقه

روی کار آمدن دولت جدید آمریکا «فرصتی برای بهبود روابط با ایران» و «بازنگری» در سیاست گذشته است. دو روز پیش از آن، رییس ستاد ارتش اسرائیل، در یک سخنرانی گفته بود که بازگشت آمریکا به توافق هسته‌ای با ایران، از نظر عملیاتی و راهبردی، خطا است و او به فرماندهان ارتش دستور داده برنامه‌های تازه‌ای برای حمله به ایران را غیر از برنامه‌های از پیش آماده شده، برای سال جاری تدارک ببینند. با وجود گفت‌وگوی تلفنی وزیر دفاع جدید آمریکا با همتای اسرائیلی‌اش و مذاکرات فرمانده سنتکام با مقامات اسرائیلی در تل‌آویو، به نوشته تایمز اسرائیل، شواهد زیادی نشان می‌دهد که سیاست جو بایدن در قبال ایران، به موضوعی اختلاف‌برانگیز میان آمریکا و اسرائیل تبدیل خواهد شد. سخنان جنرال کوخاوی در مورد حمله به ایران، که هشدار غیرعادی به دولت آمریکا نسبت به پیوستن مجدد آمریکا به برجام بود، جدی‌ترین نشانه از احتمال آغاز چالش میان اسرائیل و آمریکا تلقی شده است. از سوی دیگر، همه شواهد حاکی است که دولت جو بایدن و پنتاگون فرمان دونالد ترامپ در مورد قرار گرفتن اسرائیل در حوزه استحقاقی سنتکام را تغییر نخواهند داد. دونالد ترامپ در آخرین روزهای ریاست‌جمهوری‌اش فرمان داد که اسرائیل در حوزه کاری سنتکام قرار گیرد. رسانه‌های اسرائیل تاکید کردند که هدف از این فرمان، تقویت همکاری نظامی اسرائیل و کشورهای خلیج فارس در رویارویی با ایران بوده است. جنرال مک‌کنزی خود در این زمینه گفته بود که افزوده شدن اسرائیل به حوزه کاری سنتکام، هرچند عملا تاثیر اندکی بر عملیات مشترک روزانه دارد چون این مناسبات از گذشته نیز قوی بوده، اما تعاملات ستاد مرکزی ارتش آمریکا و اسرائیل را «رسمیت داده» و فروش تسلیحات را «تسهیل می‌کند.»

دلو است. جنرال مک‌کنزی در نخستین ساعات ورود به تل‌آویو، در نشست در وزارت دفاع اسرائیل با آویو کوخاوی، رییس ستاد ارتش، معاون وی و نیز با حضور فرماندهانی بخش‌های اطلاعات و راهبردی ارتش، درباره «وضعیت راهبردی» و «ارتقای سطح همکاری‌های منطقه‌ای در برابر تهدیدات نوظهور» گفت‌وگو کرد. به گزارش ارتش اسرائیل، جنرال کوخاوی در این جلسه گفت که «مناسبات نظامی و راهبردی دو کشور برای سال‌ها یکی از مولفه‌های اساسی در برقراری امنیت ملی اسرائیل و برتری آن نسبت به دشمنانش بوده و این مشارکت نقش تعیین‌کننده در رویارویی با تهدیدات مشترک، به ویژه تهدیدات ناشی از ایران، ایفا می‌کند.» جنرال مک‌کنزی پیش از ورود به اسرائیل گفته بود که روابط تهران و واشینگتن در «دوران فرصت» قرار دارد و

امریکایی به ارتش‌های عرب، اسرائیل باید همچنان دست برتر را حفظ کند. سخنان وزیر دفاع جدید آمریکا در این زمینه که دولت جو بایدن هم خود را به «حفظ برتری نظامی» اسرائیل «متعهد می‌داند»، ظاهرا به مصوبه سنا در پاییز امسال در زمان دولت ترامپ اشاره دارد. دیدار فرمانده سنتکام دو روز پس از دستور کوخاوی به تدارک برنامه حمله به ایران در این میان، جنرال کنت مک‌کنزی، فرمانده سنتکام، ستاد مرکزی نیروهای آمریکا، که باامداد پنج‌شنبه، نهم دلو، برای یک دیدار رسمی دو روزه وارد تل‌آویو شد، ملاقات و مذاکرات با فرماندهان نظامی اسرائیل را آغاز کرده است. این نخستین دیدار یک مقام ارشد نظامی امریکایی از اسرائیل از زمان آغاز به کار دولت جو بایدن در روز اول

اطلاعات روز: همزمان با سفر فرمانده سنتکام به اسرائیل برای دیدار با مقامات ارشد نظامی این کشور، وزیر دفاع جدید آمریکا در نخستین تماس تلفنی با همتای اسرائیلی‌اش، بر ادامه «تعهد آمریکا به حفظ برتری نظامی» اسرائیل در منطقه تاکید کرد. براساس بیانیه وزارت دفاع اسرائیل، لوید آستین در تماس تلفنی با بنی گانتز در شامگاه پنج‌شنبه، ۹ دلو، درباره «همکاری میان دو کشور متحد» و «تهدیدهای ایران برای ثبات منطقه» گفت‌وگو کردند. به گزارش رادیو فردا، این بیانیه می‌گوید که جنرال گانتز در این مکالمه «لژوم برخورد با خوی تجاوزگری ایران»، «اطمینان از در پیش گرفتن یک سیاست موثر برای حفظ ثبات منطقه» و «اهمیت هماهنگی نزدیک و رایزنی‌های مداوم در خصوص تمامی موضوع‌های مورد نظر دو کشور در امور امنیتی و راهبردی در تمامی سطوح» را مطرح کرده است. لوید آستین نیز در این گفت‌وگو بر «قدرت اتحاد دفاعی بین آمریکا و اسرائیل» و «تعهد واشینگتن بر حفظ برتری نظامی کیفی اسرائیل» تاکید کرده است. بر اساس این بیانیه، طرفین توافق کردند که در «تماس نزدیک باشند و هر چه زودتر نیز دیدار کنند.» همزمان با گفت‌وگوی تلفنی وزیران دفاع آمریکا و اسرائیل، جان کری، سخن‌گوی جدید پنتاگون، پنج‌شنبه در واشینگتن گفت که دولت جو بایدن با امکانات خود با ایران مقابله خواهد کرد، زیرا ایران «کماکان یک مهره مخرب و حامی تروریسم در خاورمیانه» است. پس از توافق‌های عادی‌سازی رابطه اسرائیل با شماری از کشورهای عرب که در تابستان و پاییز امسال با کوشش دولت دونالد ترامپ به دست آمد، سنای آمریکا یک قانون مربوط به دهه‌های گذشته را با مصوبه تازه‌تری مورد تاکید قرار داد که بر اساس آن، در هر نوع فروش تسلیحات جدید

• صاحب امتیاز و مدیرمسئول: ذکی دریابی zaki.daryabi2@gmail.com
 • سردبیر چاپی: م. علی جاوید مالکی ۰۷۰۲۲۷۷۵۰۶
 • سردبیر آنلاین: الیاس نواندیش
 • گزارش‌گران و خبرنگاران: ابودرملک نژاد، جلیل رونق، خادم حسین کریمی، سهراب سروش، عابر شایگان، عبدالواحد حیدری، عصمت‌الله سروش، لطف‌علی سلطانی، لیاقت لایق، هادی خوشنویس و واجد روحانی
 • مترجم: جلیل پژواک
 • ویراستار: شیر مهربار
 • صفحه آرا: رضا مظفری
 • ارتباطات و روابط عمومی: محمدحسین جویا شماره تماس: ۰۷۹۷۴۳۵۷۷۷ - ۰۷۶۷۱۵۲۰۶۲ mjoya.dailyetilaatroz@gmail.com
 • ایمیل: dailyetilaatroz@gmail.com
 • آدرس: کابل، کارته‌سه شماره تماس: ۰۷۲۹۱۱۹۵۵۱ - ۰۲۰۲۵۰۰۱۸۷ توزیع: کانون فرهنگی زنگ صبح ۰۷۴۴۰۲۱۹۵۲

خبرهای کوتاه

راه حل اینتر برای معاوضه الکسیس سانچز و ادین ژکو

به نظر می رسد آندره آ پینامونتی، کلید حل مشکل اینتر در رابطه با تفاوت ۳ میلیون یورویی مابین ادین ژکو و الکسیس سانچز باشد.

کلید حل مشکل اختلاف ۳ میلیون یورویی بین دستمزد پرداختی به ادین ژکو و الکسیس سانچز، می تواند فرستادن آندره آ پینامونتی به همراه الکسیس سانچز به رم باشد. نمایندگان دو باشگاه اینتر و رم روز پنجشنبه در هتلی در میلان با یکدیگر ملاقات کردند تا در رابطه با تبادل ادین ژکو و سانچز به صورت قرضی با یکدیگر به مذاکره بپردازند. این مبادله که قرار است شش ماهه باشد، به دلیل بالا گرفتن اختلافات بین ادین ژکو و پائولو فونسکا، سرمربی رم، صورت خواهد گرفت.

الکسیس سانچز و ادین ژکو هر دو در هر فصل حدوداً ۷.۵ میلیون یورو دستمزد دریافت می کنند، اما یک تفاوت خیلی بزرگ بین آن دو وجود دارد؛ چون الکسیس سانچز از منچستر یونایتد به سری آ رفته، از معافیت مالیاتی برخوردار است. ایتالیا برای ستاره هایی که از خارج از این کشور به سری آ بیایند، معافیت مالیاتی در نظر گرفته است. این به آن معناست که مبلغی نزدیک به ۳ میلیون یورو تفاوت بین دستمزد ادین ژکو و الکسیس سانچز خواهد بود. این ما به تفاوتی است که اینتر به هیچ وجه قصد ندارد بپردازد. آخرین گزارش ها حاکی از آن است که نراتزوری می تواند با واگذار کردن پینامونتی به صورت قرضی به عنوان بخشی از این توافق، رم را ترغیب به پرداخت این مبلغ کند.

حریف بارسلونا در کوپا دلری مشخص شد

بارسلونا حریف خود را در مرحله یک چهارم نهایی کوپا دلری شناخت. به نقل از آس، قرعه کشی مرحله یک چهارم نهایی کوپا دلری جمعه برگزار شد و بارسلونا حریف خود را شناخت. شاگردان رونالد کومان مهمان گراناادا خواهند بود. در دیگر بازی های این مرحله رئال بتیس به مصاف اتلتیک بلبائو می رود، لوانته با وپارنال بازی می کند و المریا برابر سویا قرار می گیرد. دیدارهای این مرحله روزهای دوم، سوم و چهارم فبروری (۱۴ تا ۱۵ دلو) برگزار می شوند.

رقابت بهترین گلزنان اروپا در نقطه اوج کفش طلای اروپا؛ لواندوفسکی، رونالدو یا مسی؟

۹. آندره کراماریچ/ هوفنهایم/ ۱۲ گل مهاجم ملی پوش کرواسی این فصل در بوندسلیگا درخشان ظاهر شده و گل های مهمی برای تیم خود زده. از جمله دبل که در برابر هرتا برلین به ثمر رساند.

۱۰. لوئیس سوارز/ اتلتیکو مادرید/ ۱۲ گل او ممکن است به میانه های ۳۰ سالگی رسیده باشد اما لوییس سوارز همچنان یکی از بهترین مهاجمان لالیگا و کشور خود است و همچنان به گلزنی برای اتلتیکو ادامه می دهد.

۱۱. هری کین/ تاتنهام/ ۱۲ گل هری کین که بین سال های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۸ به نظر می رسید کافی است اراده کند تا به گل برسد، در دو سال گذشته نتوانسته به رکورد بیش از ۲۰ گل در لیگ برتر برسد.

با این وجود ستاره انگلیسی تاتنهام همچنان یک تهدید بالقوه روی دروازه حریفان و در نتیجه یکی از مدعیان کسب توپ طلاست.

۱۲. روملو لوكاکو/ اینتر/ ۱۲ گل روملو لوكاکو همچنان به درخشش در اینتر ادامه می دهد و ارزش او در این باشگاه در این واقعیت نشان داده می شود که او به رکورد ۵۰ گل برای این باشگاه رسیده و این کار را در تعداد بازی کمتری نسبت به رونالدو نازاریوی افسانه ای انجام داده است. ملی پوش بلجیمی خود را در میان پنج مهاجم برتر جهان می داند و مشتاق است تا این ادعا را با تلاش برای به دست آوردن کفش طلا ثابت کند.

۱۳. ووت وگهورست/ ولفسبورگ/ ۱۲ گل مهاجم قد بلند ولفسبورگ از زمان ورودش به بوندسلیگا در سال ۲۰۱۸ یکی از پائین ترین گلزنان این لیگ بوده است و به نظر می رسد که امسال در حال تجربه بهترین

نظیر ظاهر شده. با توجه به آمار گل این بازیکن جوان، حتی به نظر می رسد او در بوندسلیگا بیش از گذشته در حال شکوفایی است!

۴. کیلیان امباپه/ پاری سن ژرمن/ ۱۴ گل مصدومیت و همچنین کرونا فصل گذشته تاثیر زیادی روی عملکرد کیلیان امباپه داشتند، اما در فصل ۲۰۲۱-۲۰۲۰ او توانسته برای PSG بارها گلزنی کند.

۵. آندره سیلوا/ اینترراخت فرانکفورت/ ۱۴ گل

آندره سیلوا در میلان مشکلاتی داشت و نتوانست در حد انتظارات ظاهر شود، اما به نظر می رسد که این بازیکن در بوندسلیگا دوباره خودش را پیدا کرده است. او جدی ترین خطر روی دروازه حریفان اینترراخت است.

۶. چیرو ایموبیله/ لاتزیو/ ۱۳ گل برنده کفش طلای فصل قبل، همچنان بهترین گلزن لاتزیو باقی مانده و خیلی زود توانست تعداد گل های خود را در این فصل دو رقمی کند.

۷. محمد صلاح/ لیورپول/ ۱۳ گل محمد صلاح در فصل های اخیر در لیورپول مجبور بوده تا گل های خود را با سادیو مانه تقسیم کند، اما مهاجم مصری قرمزها همچنان خطرناک است و می خواهد این فصل تعداد گل های خود برای این تیم در لیگ برتر را به ۱۰۰ عدد برساند.

۸. زلاتان ابراهیموویچ/ آث میلان/ ۱۲ گل زلاتان دارد به چهل سالگی می رسد، اما این سوئدی عظیم الجثه بار دیگر با بازگشت به میلان به اوج برگشته و نقش مهمی در کمک به شاگردان استافانو پیولی در راه رسیدن به قهرمانی در سری آ به عهده دارد.

کریستیانو رونالدو، لیونل مسی یا رابرت لواندوفسکی؟ کدام یک گلزن برتر این فصل از رقابت های فوتبال در اروپا خواهند شد؟

مسابقه برای کسب کفش طلای ۲۱-۲۰۲۰ در حالی برگزار می شود که بهترین مهاجمان از سراسر اروپا به دنبال افزایش گل های خود هستند تا بتوانند به عنوان تیزبین ترین و خطرناک ترین مهاجم انتخاب شوند.

چیرو ایموبیله، ستاره لاتزیو، در فصل ۲۰۱۹-۲۰ با پشت سر گذاشتن رابرت لواندوفسکی، کریستیانو رونالدو، تیمو ورنر و لیونل مسی، برنده این افتخار شد، اما رقابت نزدیک و حساس این فصل به آن معناست که باید برای دفاع از عنوان سال قبل خود به سختی مبارزه کند. این فصل با حضور مدعیانی چون ارلینگ هالند، محمد صلاح و حتی زلاتان ابراهیموویچ که در میلان بار دیگر اوج گرفته، رقابت بر سر کفش طلا داغ تر از همیشه در جریان است.

ده گلزن برتر فصل ۲۱-۲۰۲۰ اروپا که در لیگ برتر، لالیگا، بوندسلیگا، سری آ و لیگ یک بازی می کنند، به شرح زیر هستند:

۱. رابرت لواندوفسکی/ بایرن مونیخ/ ۲۳ گل

ستاره بایرن مونیخ چندین سال است که یکی از بهترین مهاجمان جهان است و هر چند به میانه های ۳۰ سالگی رسیده هدف همچنان به طور پیوسته برای این تیم گلزنی می کند.

۲. کریستیانو رونالدو/ یوونتوس/ ۱۵ گل پس از شروعی نه چندان خوب در ابتدای فصل قبل، رونالدو توانست تبدیل به یکی از مدعیان اصلی در رقابت بر سر کفش طلا شود، این فصل اما CR۷ از همان ابتدا درخشان ظاهر شده، هر چند به دلیل ابتلا به کرونا مجبور شد مدتی به قرنطینه برود. رونالدو امیدوار است که بتواند بار دیگر این عنوان را به دست آورده و موفقیت فصل ۱۵-۲۰۱۴ خود را تکرار کند.

۳. ارلینگ هالند/ بوروسیا دورتموند/ ۱۴ گل

در ابتدا شک و تردیدهایی راجع به توانایی هالند، که در نیمه فصل پیش به دورتموند پیوست، در درخشش در بوندسلیگا وجود داشت اما او در بوندسلیگا هم بی

د افغانستان اسلامي جمهوریت
جمهوری اسلامی افغانستان

د کورهنی، اوپولکولو و مالداري وزارت
وزارت زراعت، آبیاری و مالداري

معینیت مالی واداری
ریاست تهیه و تدارکات
امریت تدارکات اجناس و خدمات غیر مشورتی

«دعوت به داوطلبی روش باز ملی»

شماره دعوت به داوطلبی: MAIL/PD/NCB/G77/1400

ریاست تهیه و تدارکات وزارت زراعت، آبیاری و مالداري از تمام داوطلبان واجد شرایط دعوت مینماید تا در پروژه تدارک ۱۵ قلم اجناس و وسایل تکنالوژی معلوماتی جهت وصل نمودن ریاست های زراعت و ولایات به سیستم (VoIP) تحت داوطلبی باز داخلی به اساس شماره تشخیصیه (MAIL/PD/NCB/G77/1400) اشتراک نموده و آفرهای سرپسته خویش را مطابق شرایط شرطنامه طبق قانون و طرز العمل تدارکات عامه الی ساعت ۱۰:۰۰ بجه قبل از ظهر روزیکشنبه مورخ ۱۳۹۹/۱۲/۰۳ ارایه نمایند. آفرهای ناوقت رسیده و انترنیتی قابل پذیرش نمی باشد. تضمین آفر مبلغ (۱۵۰,۰۰۰) یکصد و پنجاه هزار افغانی طبق شرطنامه، و شرایط اهلیت (طبق ماده ۱۷ قانون تدارکات عامه) میباشد. آدرس مکان جلسه: اتاق جلسات آفرگشایی منزل دوم، تعمیر حفظ و مراقبت، عقب ریاست منابع بشری، وزارت زراعت، آبیاری و مالداري. داوطلبان میتوانند اسناد مکمل داوطلبی را از وب سایت اداره تدارکات ملی www.npa.gov.af داوطلبان را در صورت عدم داوطلبی از وب سایت، میتوانند شرطنامه را در سی دی یا فلش دیسک بشکل سافت و مجانی از امریت تدارکات اجناس و خدمات غیر مشورتی ریاست تهیه و تدارکات واقع تعمیر معینیت مالی واداری منزل اول وزارت زراعت، آبیاری و مالداري بدست آورند.

د افغانستان اسلامي جمهوریت
د اوبو د چارو د تنظیم ملی اداره

جمهوری اسلامی افغانستان
اداره ملی تنظیم امور آب

ریاست عمومی مالی و اداری
ریاست تدارکات
امریت تدارکات امور ساختمانی

«اطلاعیه تصمیم اعطای قرارداد»

بدینوسیله به تأسی از فقره (۲) ماده چهل و سوم قانون تدارکات به اطلاع عموم رسانیده می شود اینکه :

اداره ملی تنظیم امور آب در نظر دارد، قرارداد پروژه چکدم و تحکیم سواحل دریای خرنی ولسوالی اسمعیل خیل مندوزی قریه خرنی ولایت خوست به قیمت مجموعی مبلغ (۱۱,۳۰۲,۵۱۲) افغانی به حروف (یازده میلیون سه صد دو هزار و پنج صد دوازده) افغانی را به شرکت ساختمانی باختر پیروز دارای جواز نمبر D-5978 آدرس: مقابل شاروالی، مرکز ولایت لغمان - مهتر لام، ولایت لغمان، افغانستان اعطاء نماید. اشخاص حقیقی و حکمی که بگونه اعتراض در زمینه داشته باشند، می توانند اعتراض خویش را از تاریخ نشر این اطلاعیه الی هفت روز تقویمی طور کتبی توأم با دلایل آن رسماً به اداره ملی تنظیم امور آب ریاست تدارکات سرک دارالامان - سناتوریم وفق احکام ماده پنجاهم قانون تدارکات ارائه نمایند. این اطلاعیه به معنی عقد قرارداد نبوده و الی تکمیل میعاد فوق الذکر و طی مراحل قانونی بعدی، قرارداد منعقد نخواهد شد.

در حال سربرآوردن است که واخانی‌های دمخور با مشکلات را نگران کرده است. بر بنیاد اطلاعات ساکنان واخان، نفوس اقوام قرغیز و واخانی در افغانستان در حالت انقراض است یا دست کم این نگرانی بسیار جدی است و بیشتر کودکان، افراد مسن و بیماران تاب مقاومت در مقابل سرما و گرسنگی را ندارند و تلف می‌شوند.

چندین تن از ساکنان واخان به روزنامه اطلاعات روز گفته‌اند که اقوام قرغیز و واخان در معرض انقراض قرار دارند و طی دو دهه اخیر نفوس آنان کاهش یافته است. جمعه خان آمو، رییس شورای انکشافی ولسوالی واخان، نبود امکانات صحتی و غذایی را دو دلیل عمده برای انقراض ساکنان پامیر می‌داند.

جلادخان واخانی، مدعی است که طی دو سال اخیر ده‌ها تن از اقوامشان فوت کرده‌اند و کمتر خانواده به دلیل عدم تغذیه مناسب و سردی هوا، صاحب فرزند می‌شوند و اگر باردار هم شوند، خطر مرگ نوزادان زیاد است. او می‌گوید: «بیشتر قوم قرغیز زیر خطر انقراض قرار دارد و هم اکنون دختر جوان در میان آنان بسیار کم است. ما هم که واخانی هستیم برای مردان خود حتی از کشور پاکستان زن می‌گیریم. اگر کودک ما در سال اول نمیرد، در سال دوم خواهد مرد.»

غلام بهاولدین جیلانی، وزیر دولت در امور رسیدگی به حوادث در رأس یک هیأت هفته گذشته به ولایت بدخشان سفر کرده بود. احمدتمیم عظیمی، سخن‌گوی وزارت دولت در امور رسیدگی به حوادث به روزنامه اطلاعات روز می‌گوید که به ارزش مبلغ ده میلیون افغانی برای ساکنان پامیر کوچک و بزرگ در بدخشان مواد غذایی، پوشاک و پول نقد توزیع می‌شود: «برای ۱۵۲ خانواده در پامیر کوچک کمک کردیم و همچنین به خانواده‌های نیازمند در پامیر بزرگ نیز از طریق تاجیکستان مواد مورد نیاز آماده شده و منتقل می‌شود.»

وزارت دولت در امور رسیدگی به حوادث می‌پذیرد که ساکنان ولسوالی واخان از بسیاری از امتیازهای بشری محرومند و شدیداً به کمک‌های بشردوستانه نیاز دارند. اما جلادخان واخانی، از ساکنان واخان که هر روزه شاهد مرگ دوستان دور و نزدیکش بر اثر بیماری، گرسنگی و مشکلات است و روزهاست که در پایتخت هر دروازه‌ای را دق‌الباب می‌کند، پاسخی نمی‌گیرد. به نظر او مشکلات بزرگ‌تر از چیزی است نهادهای حکومتی در کابل تصور دارند: «داکتر زن در واخان وجود ندارد. وقتی یک مادر حامله می‌شود، به بسیار مشکل با اسب به کلینیک انتقال می‌دهند. سه تا چهار شب باید در مسیر راه باشد و خطر برف‌کوچ، برف‌باری و لغزش کوه در مسیر نیز وجود دارد.»

روایت ساکنان «بام دنیا» از دمخوری با مرگ و گرسنگی تلاش گروه ۱۷ نفری ساکنان ولسوالی واخان بدخشان در پایتخت برای دریافت کمک

در زمستان سردی هوا به پایین‌تر از ۳۰ درجه سانتی‌گراد در واخان می‌رسد و بیماران در مسیر راه مجبورند که شب‌ها را در کوه‌پایه‌ها صبح کنند. برخی مواقع زنان در این کوه‌پایه‌ها تلف می‌شوند و به جای شادی تولد کودک در خانه‌ی یک واخانی، مرگ خیمه می‌زند.

و مشکل خاصی در بخش خدمات‌رسانی صحتی در واخان وجود ندارد.»

گرسنگی و فقر

برای ساکنان واخان گرسنگی شدید در این ولسوالی دومین درد بزرگ است. گروهی ۱۷ نفره واخانی که این روزها در کابل در تلاش و تقلا برای شنیده‌شدن صدای‌شان است می‌گوید، اغلب این باشندگان در گرسنگی مفرط زندگی می‌کنند.

عبدالمجید دل‌جو، یکی از ساکنان ولسوالی واخان است و از فراگیر شدن فقر در این ولسوالی آشفته است. او در صحبت با روزنامه اطلاعات روز می‌گوید: «گرسنگی در واخان به حدی شدید است که حتی گندم برای خوردن ندارند. تعدادی از مردم واخان شب‌ها گرسنه می‌خوابند و کسی هم نیست که به دادشان برسد. مردم واخان به جز غذایی ابتدایی نان و چای، دیگر چیزی برای خوردن ندارند.»

با خراب‌بودن راه‌های ارتباطی، هزینه انتقال کالا از فیض‌آباد مرکز ولایت بادغیس به ولسوالی واخان زیاد است. بر بنیاد گزارش‌ها از واخان، هفت کیلوگرام برنج تا ۷۰۰ افغانی به فروش می‌رسد و برای مردم فقیر واخان خوردن برنج به یک رویا مبدل شده است. عبدالمجید دل‌جو می‌گوید که حکومت طی دو دهه اخیر تنها از جوانان به‌عنوان چوب سوخت در جنگ استفاده کرده و پس از کشته‌شدن در جنگ، تنها اجسادشان را به خانواده‌های‌شان فرستاده است.

ترس بزرگ‌تر

تحمل مشکلات برای ساکنان واخان سال‌هاست بخشی از زندگی‌شان است، شاید چندان دشوار نباشد، اما خطر بزرگی

امکانات مجهز هستند و تنها این مراکز بیماران را به‌گونه‌ی سرپایی معاینه می‌کنند. او روایت‌گر دشواری زنان حامله و بیمار است که در فصل سرما چندین روز در مسیر منتهی به شفاخانه فیض‌آباد، مرکز ولایت بدخشان در حرکت بوده‌اند، تا جان نوزادشان را نجات دهند. در زمستان سردی هوا به پایین‌تر از ۳۰ درجه سانتی‌گراد در واخان می‌رسد و بیماران در مسیر راه مجبورند که شب‌ها را در کوه‌پایه‌ها صبح کنند. برخی مواقع زنان در این کوه‌پایه‌ها تلف می‌شوند و به جای شادی تولد کودک در خانه‌ی یک واخانی، مرگ خیمه می‌زند.

نصرت‌الله نایل، ولسوالی واخان در صحبت با روزنامه اطلاعات روز می‌گوید که برای انتقال بیماران به مراکز صحتی، تنها یک آمبولانس در اختیار دارند. او می‌پذیرد که مشکلات زیاد صحتی در واخان وجود دارد و از مسئولان صحتی می‌خواهد که ظرفیت مراکز صحتی را بلند ببرند. اما دو هفته قبل هیأتی از سوی ارگ ریاست‌جمهوری وضعیت خدمات‌رسانی صحتی در ولسوالی واخان را بررسی کرده است. محمدناصر فوشنجی، رییس صحت ولایت‌ها در وزارت صحت عامه کشور به روزنامه اطلاعات روز می‌گوید که مشکلات «فوق‌العاده صحتی» در واخان وجود ندارد: «همه کلینیک‌های واخان فعال است و مواد محروقاتی در این کلینیک‌ها وجود دارد

بر بنیاد گفته‌های ساکنان واخان در دوران حاکمیت امیر عبدالرحمان خان، محل اسکان قوم قرغیز به‌عنوان خط حایل میان امپراتوری‌های هند بریتانیوی و روسیه تزاری مشخص شد و مسئولیت بخشی از این قلمرو را به امیر وقت افغانستان سپرده بودند. قوم واخان در کشورهای افغانستان، تاجیکستان، چین و پاکستان و قوم قرغیزی در قرغیزستان و چین سکونت دارند، اما ساکنان این دو قوم در افغانستان در بدترین شرایط و بدون دسترسی به کمترین امکانات زندگی می‌کنند.

خیمه‌ی مرگ

در واخان، مشکل جدی دشوارگذر بودن راه‌های ارتباطی است و در قسمت‌های زیادی از این ولسوالی، هیچ واسطه‌ی نقلیه رفت‌وآمد نمی‌تواند و به همین علت آمار مرگ و میر بیماران بلند است. جمعه‌خان آمو، رییس شورای انکشافی واخان صحنه‌های دردناک از تلف شدن اقوام و بستگانش به‌دلیل تأخیر در رسیدن به مراکز صحتی نظاره‌گر بوده است. او از حکومت می‌خواهد که بیشتر از این به گونه‌ی تبعیض‌آمیز با اقوام قرغیز و واخان برخورد نکند: «من چندین زن حامله را دیدم که می‌خواستند آنان را به کلینک ولسوالی اشکاشم منتقل کنند، هم خود زن‌ها تلف شدند و هم نوزادان‌شان. شش کودک و مادر سال گذشته به‌دلیل سرما و در مسیر انتقال به شفاخانه تلف شدند.»

بسیاری از ساکنان واخان نزدیکان‌شان را به‌دلیل تأخیر در انتقال‌شان به مراکز صحتی از دست داده‌اند. عبدالمجید نیز یکی از این افراد است. حدوداً دو سال پیش برادرزاده‌اش در هنگام ولادت نوزاد فوت کرد و همسرش نیز طی سال جاری هنگام ولادت، نوزادش را از دست داد.

برای ساکنان این ولسوالی این اتفاق‌ها سناریوهای هرساله است. ساکنان واخان مدعی‌اند که حتی یک داکتر زن برای درمان بیماران وجود ندارد. جلادخان واخانی، یکی از نمایندگان واخان در گفت‌وگو با روزنامه اطلاعات روز می‌گوید که پنج مرکز صحتی در واخان با کمترین

واجد روحانی

گزارشگر

ولسوالی واخان بدخشان آخرین نقطه در شمال‌شرق کشور، به همان میزان که دورافتاده است، فراموش شده است. ساکنان این ولسوالی که به بام دنیا معروف است، طی چندین دهه در محرومیت شدید به‌سر برده‌اند. گرسنگی، بیماری و حتی ترس از انقراض نسل، ساکنان واخان را نگران کرده است.

حدوداً ۴۰ روز می‌شود که یک گروه ۱۷ نفری از ساکنان ولسوالی واخان به کابل، پایتخت کشور آمده‌اند. هرچند برای بسیاری از ساکنان عادی این ولسوالی حکومت نام ناآشنایی است، اما به گفته‌ی آن‌ها مشکلات به قدری بر مردم فشار آورده که راهی جز آمدن به دروازه‌ی حکومتی که سال‌هاست آن‌ها را فراموش کرده باقی نگذاشته است. این گروه در کابل می‌گوید دروازه بسیاری از وزارت‌خانه‌ها را کوبیده، اما هنوز پاسخ نگرفته است. در این مدت تنها توانسته با شاکر کارکر، رییس دفتر ریاست‌جمهوری دیدار کند.

آمار شورای انکشافی واخان نشان می‌دهد که در این ولسوالی ۲۳ هزار نفر از اقوام واخانی و قرغیزی زندگی می‌کنند، اما بیشترشان فقیرند و زندگی وابسته به زراعت و مالداري دارند. قرغیزی‌ها بیشتر زیر خیمه‌ها در کوه‌پایه‌های پامیر زندگی می‌کنند. حدود هشت ماه در سال هوا در واخان سرد است و پایین‌بودن دمای هوا باعث شده که زمین‌های زراعتی کمتر حاصل دهد و باعث زندگی «بخور و نمیر» برای ساکنان واخان شده است.

ولسوالی واخان با کشورهای تاجیکستان، چین و پاکستان مرز مشترک دارد، اما آنان در جبر جغرافیا به‌سر می‌برند.

ساکنان واخان مدعی‌اند که طی سال گذشته ۱۰۴ تن از ساکنان این ولسوالی به‌دلیل سردی هوا، بیماری و گرسنگی جان داده‌اند. جمعه‌خان آمو، رییس شورای انکشافی ولسوالی واخان در گفت‌وگو با روزنامه اطلاعات روز هشدار می‌دهد که با تداوم بی‌پروایی حکومت مرکزی و محلی، فاجعه انسانی در کمین‌شان است.

سردی هوا و صعب‌العبور بودن راه‌های ارتباطی، باشندگان واخان را در تنگنا قرار داده است و اغلب این باشندگان در گرسنگی مفرط به زندگی شان ادامه می‌دهند. عکس: Alessandro Bergamini